2 COPIES
LIBRARY OF CONGRESS
SLAVIC READING ROOM
WASHINGTON D C
Febr. 70

У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
Тел. з Ню Йорку: BArclay 7-4125
УНСоюзу: BArclay 7-6337

РІК LXXVII. Ч. 22. ВІВТОРОК, 3-го ЛЮТОГО 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, TUESDAY, FEBRUARY 3, 1970 No. 22. VOL. LXXVII.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ І ЮГОСЛАВСЬКІ ВЛАСТІ ВІТАЮТЬ ДОПОМОГОВУ АКЦІЮ ЗУАДК ДЛЯ ПОТЕРПІЛИХ ВІД ЗЕМЛЕТРУСУ В ЮГОСЛАВІЇ; ЗУАДК ВІДКРИВАЄ В ДЖЕРЗІ СИТІ ЦЕНТРАЛЬНИЙ ЗБІРКОВИЙ МАГАЗИН ДЛЯ ШВИДКОЇ ПЕРЕСИЛКИ ПАЧОК ДО ЮГОСЛАВІЇ.

ДИРЕКЦІЯ ЗУАДК І КООРДИНАЦІЙНА РАДА СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ ВІДБУЛИ ЗБОРИ

Філядельфія. — Відділ закордонної допомоги в Державному Департаменті у Вашингтоні та югославські власті в особах амбасадора у Вашингтоні та консуля в Ню Йорку з признанням і вдячністю привітали закроєну на широку скалю та ведену державно і міжнародно визнаною добровільною харитативною установою американських українців, Злученим Українським Американським Допомоговим Комітетом, акцію допомоги потерпілим від землетрусу українцям в Баня Луці та довколишніх місцевостях Югославії — заявив д-р Володимир Галан, президент ЗУАДК, звітуючи на спільних надзвичайних зборах Дирекційної Ради ЗУАДК та Координаційної Суспільної Служби при ЗУАДК, що відбулися тут в суботу 31-го січня. Д-р Галан звітував про відвідини, які він відбув разом з віце-президентом ЗУАДК Йосипом Лисогором в Державному Департаменті та югославській амбасаді у Вашингтоні минулої середи, 28-го січня. В югославському відділі в Державному Департаменті навіть висловили надію, що започаткована ЗУАДКомітетом масова допомога з Америки для потерпілих від землетрусу в Югославії може причинитися до доброго звороту відносин між обидвома країнами.

Й. Лисогір про страхіття землетрусу і знищень

Основний звіт про страхіття землетрусу в Баня Луці й околиці та про величезні потреби допомоги потерпілим склав віце-президент ЗУАДК Йосип Лисогір, який з доручення Екзекутиви ЗУАДК в тижні від 19 до 24-го січня відвідав знищені землетрусом терени в Югославії, зібрав багатий документальний матеріял, включно з фотознімками і фільмами, про землетрус і його жахливі наслідки, та відбув розмови з американською амбасадою і югославськими властями, наладнуючи з ними співпрацю для допомоги на ближчу і дальшу мету. Труднощі, що їх переживає населення знищених землетрусом околиць п. Лисогір пізнав з особистого досвіду, як упродовж кількох днів його побуту в терені треба було цілі кілометри бродити снігами, спати одягненим в неопаленій буді та задовольнитися шматком хліба. Тепер найбільше на потребу є одяги, взуття і накривала, так само швидко вичерпуються припаси харчів та зростають ціни на них. На дальшу мету, з весною, необхідна буде допомога у відбудові знищених або пошкоджених домів, шкіл, церков і парафіяльних будинків. Звітодавець говорив про зворушливі сцени зустрічі з потерпілими українцями, які очам своїм не могли повірити, що їхні брати з-за океану пам'ятають і дбають про них та бажають їм допомогти і прислали їм навіть свого представника для наладнання цієї допомоги.

Пані інж. С. Пушкар пропонує акцію

Після звітів д-ра В. Галана і Й. Лисогора, голова Координаційної Ради Суспільної Служби при ЗУАДК, п-і інж. Стефанія Пушкар з'ясувала і запропонувала цілий ряд заходів для найбільш успішного переведення допомогової акції. Успіх цієї акції у великій мірі залежатиме від її координації. Вона рекомендує, щоб по всіх тих громадах, де існують Відділи УККА, створити при них допомогові секції, які керували б і координували б збіркову акцію на місцях. Якщо Відділу УККА немає, то справою координації збіркової акції повинні б зайнятися Об'єднані Комітети чи будь-яка більша установа. Треба негайно надрукувати відповідні збіркові листи з фірмою ЗУАДК та повисилати всім центральним і місцевим організаціям. Треба негайно подбати про відкриття центрального магазину, куди можна б висилати зібрані одяги. Всі збірки фондів в грошах треба негайно пересилати до ЗУАДКомітету.

Дир. Маріян Коць ставить до розпорядження центральне приміщення

Приявний на нарадах уповноважений ЗУАДКомітету в Джерзі Сіті, дир. Маріян Коць, поінформував, що він ставить безкоштовно приміщення в Джерзі Сіті для використання їх як центральний магазин для збірки одягів та всіх інших предметів на пересилку потерпілим в Югославії. Він перевірив і наладнав справу з югославськими консулярними властями, які погодились віддати для перевозу цієї допомоги безкоштовний корабельний транспорт. Процедура виглядала б так:

Поодинокі громади збирають одяги, взуття, накривала і подібне та пересилають до центрального збіркового пункту ЗУАДК в Джерзі Сіті. Прохається не висилати „лахів", а тільки все в доброму стані, випране і випрасоване, взуття підбите. Зокрема прохається нічого не додавати — книжок, газет чи подібного. Зібрані одяги і взуття дбайливо зв'язати і переслати на адресу ЗУАДК в Джерзі Сіті, найкраще ,бо найдешевше, вантажним автомобілем (троком). У центральному роз-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Безпосередньо після землетрусу в Баня Луці: люди в розпачі покидали свої доми і оселі, що валились.

ДОПОМОЖІМ БРАТАМ В ЮГОСЛАВІЇ!

ЗВЕРНЕННЯ ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ ЗУАДКОМІТЕТУ І КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ

Громадяни!

Сильний землетрус навістив 27 жовтня минулого року місто Баню Луку й його околиці в Югославії. Сейсмографічні передбачення, що дозволили евакуювати населення з будинків, запобігли великим жертвам в людях, але наслідки землетрусу катастрофальні. Величезні матеріяльні шкоди ще важко обрахувати. Майже половина мешкальних домів в Бані Луці з її 70тисячами мешканців пошкоджена. Половина населення цього міста живе тепер під шатрами, під відкритим небом, або у щасливішому випадку в залізничних вагонах. Зруйновані школи, знищена вповні місцева лікарня на 1.300 ліжок, повалені фабрики й інші заклади праці, що давали заробіток населенню. Люди опинилися без даху над головою, без праці, без засобів до життя — на ласці допомоги.

І в самій Бані Луці, а ще більше в її околиці живе багато тисяч українців. Їхнє велике нещастя не може залишитися поза співчуттям і увагою української суспільности у ЗСА й інших країнах західнього світу. Брати Югославії, в головній масі селяни й робітники, втратили внаслідок землетрусу і ті, менше ніж скромні, засоби, що дозволяли їм на прожиток, і нашим завданням прийти їм з допомогою перетривати цей важкий для них час: допомогти їм відбудувати їхні житла і віднайти нормальні засоби до життя. До нещастя, що його спричинив землетрус, долучилася ще повінь, що навідала той же район у січні ц. р., збільшуючи число бездомних і безпомічних людей новими тисячами пошкоджених.

Перші вістки про нещастя наших людей в Югославії викликали спонтанний вияв симпатії й допомоги української суспільности у ЗСА і в інших країнах західнього світу. Наша заслужена допомогова установа, що перевела успішну акцію допомоги сотням тисяч жертв останньої війни, Злучений Український Американський Допомоговий Комітет, негайно приступив до організації допомоги братам в Югославії. Ще в грудні Европейське Представництво ЗУАДКомітету на доручення Централі вислало два рази свого представника в особі пані інж. Оксани Дучемінської на терен, навіщений землетрусом, щоби встановити розмір пошкодження і величину потрібної допомоги. 19 січня виїхав до Югославії делегований Екзекутивою заступник президента цієї установи п. Йосип Лисогір і там перевірив наочно потреби та в порозумінні з американською амбасадою, югославянським Червоним Хрестом, авторизованою урядом реґіональною Радою допомоги жертвам землетрусу в Бані Луці й Владикою Букатком, розвідав про можливості допомогової акції українців в інших країнах поселення для братів в Югославії. Президент ЗУАДКомітету д-р Володимир Галан відвідав зразу і пізніше разом з п. Йосипом Лисогором відповідальні за допомогову акцію за кордоном урядові чинники у Вашингтоні й амбасаду Югославії, як також організацію КАРЕ у Ню Йорку, для започаткування загальної зорганізованої допомогової акції.

Зібрані на нараді в справі допомоги в Югославії члени Дирекційної Ради Злученого Українського Американського Допомогового Комітету і члени Координаційної Ради Суспільної Служби при ЗУАДКомітеті, вислухавши звідомлень д-ра Галана і п. Й. Лисогора, одобрили дотеперішню акцію ЗУАДКомітету для допомоги братам в Югославії і постановили уповновaжити ЗУАДК виконати цю нову велику акцію допомоги у тих розмірах, що їх вимагають наслідки катастрофи.

Приявні на нараді члени Дирекційної Ради ЗУАДКомітету і члени Координаційної Ради Суспільної Служби, що об'єднує всі наші установи, які займаються справами допомоги, закликають всю українську суспільність стати до співпраці й об'єднати всі зусилля для переведення цієї нової акції і вможливити ЗУАДКомітетові виконати це нове завдання з повною відповідальністю і найбільшим ефектом. Уповноважено Екзекутиву відкрити допомогову станицю в Югославії.

Потрібна велика допомога. Рішено встановити висоту збірки на найближчий час на суму 100.000 дол., при чому місяці лютий і березень визначено на переведення збірки. Ті фонди погрібні, щоби забезпечити наших братів в Югославії в часі їхнього нещастя і допомогти їм відбудувати їхні житла. Потрібна допомога в грошах, одежі, ліках, в харчах, головно в харчах для немовлят, і в шкільному приладді. Згідно з домовленням з югославським Чер-

(Закінчення на стор. 3-ій)

Президент Ніксон з'ясовував різні проблеми закордонної політики

Вашингтон. — Президент Ричард Ніксон відповідав широко на різні запити журналістів, що стосувалися проблем закордонної політики, на своїй пресовій конференції в минулу п'ятницю 30 січня ц.р. Загалом на всіх 18 запитів — 11 стосувалися закордонно - політичних справ. Президент ствердив, що хоча на внутрішньому американському фронті затихли критики політики Уряду супроти В'єтнаму і Північний В'єтнам повинен би переконатися, що він не може розраховувати на виграну внаслідку внутрішньої незгоди в Америці, проте комуністи не змінили свого непоступливого і неприйнятливого становища. Тому на Паризькій конференції нема ніякого поступу, але без уваги на те політика Ніксона щодо ступневого відкликування військ ЗСА паралельно до зросту сили південно-в'єтнамських збройних сил залишається незмінною. Ніксон потвердив, що коли не буде замирення, то після відкликання всіх фронтових наземних військ Америка надалі, на непередбачений час, підтримуватиме Південний В'єтнам своїм летунством і морською фльотою. Водночас Ніксон знову повторив погрозу на адресу Північного В'єтнаму, що коли той захоче використати ситуацію після відкликання американських військ для посилення війни — то Америка всіма їй доступними засобами відповість на таку провокацію. — Ніксон заперечив, наче б американський Уряд був „проізраїльський" або „проарабський", — він не є ні за одну ні за другу державу, а за мир. Зате він дав зрозуміти, що не є виключена дальша висилка зброї Ізраїлеві, у зв'язку з продажем Лібії Францією 100 джетів. Про ту справу Ніксон говоритиме з французьким президентом Жоржом Помпіду під час його недалекої візити у Вашингтові. Ніксон заявив, що з Францією були непорозуміння у двох справах: Близького Сходу й НАТО. Хоча Ніксон не поклав точки над „і", проте з його відповіді щодо продажу Францією 100 джетів Лібії можна було пізнати, що американський Уряд не схвалює тієї трансакції, яка погрожує новими перегонами у зброєнні Ізраїлю і арабів. Президент потвердив рішення Уряду поширити систему протиракетної оборони з уваги на потенціяльну можливість атомової агресії проти Америки не так збоку СССР, як Комуністичного Китаю, — за 10 років, коли Комуністичний Китай розпоряджатиме вже поважним числом міжконтинентальних атомових ракет.

Совєти відкинули ноту альянтів про доступ до Західнього Берліну

Москва. — Совєтський уряд відкинув протестаційну ноту трьох західніх альянтів, які запротестували проти припинювання східньо-німецькими військовими стежами наземного руху з Західньої Німеччини до Західнього Берліну, який відмежований від Західньої Німеччини 110-милевою смугою під комуністичною адміністрацією. У своїй відповіді совєтський уряд заявив, що протест не оправданий, бо заходи східньонімецьких властей прийшли внаслідку „провокацій" збоку Західньої Німеччини, а саме — „незаконного переводження засідання парляментарних комісій Німецької Федеративної Республіки в Західньому Берліні". Совєти твердять ще раз, що Західній Берлін є окремою політичною одиницею, яка не стоїть у державно - політичному зв'язку з Німецькою Федеративною Республікою і що в справах Західнього Берліну мають законний голос всі чотири великодержави. Ото ж та остання совєтська нота потвердила тільки давнє совєтське і східньо-німецьке становище в справах Берліну. Проте західні великодержави стоять на становищі, що контроля чотирьох великодержав, згідно з Потсдамським договором з травня 1945 року, стосується цілого Берліну, отже також його східньої частини. Східній Берлін комуністи проголосили за столицю „суверенної" Східньої Німеччини, неґуючи одночасно постанову конституції Німецької Федеративної Республіки, за якою Західній Берлін є її частиною з окремим статутом і з обмеженими правами.

Сенатор Менсфілд турбується ціною протиракетної оборони „Сейфґард"

Вашингтон. — Провідник демократичної більшости в Сенаті сенатор Майк Менсфілд із Монтани турбується тим, що поширена протиракетна оборона так звана „Сейфґард" коштуватиме понад 50 більйонів долярів. „Коли це все скінчиться"? — питається цей сенатор в пресовому інтерв'ю, — „і що станеться з народом"? Менсфілд гадає, що це така важна проблема, що вона знов потребуватиме місяців на дебати, щоб її виясните. Минулого року дебати над обороною „Сейфґард" тривали в Сенаті повні два місяці. Менсфілд турбується тим, звідки взяти фондів на цю оборону, і що станеться з фондами, що потрібні на внутрішню програму. СССР зачне перегони у зброєнні, побоюється сенатор М. Менсфілд, хоч в дійсності акція ЗСА є відповіддю на це, що СССР вже має готові далекосяжні ракети, проти яких ця країна розбудовує свою оборону „Сейфґард". Голова Сенатської Комісії Збройних Сил Джан С. Стенніс заявляє, що Сенат підтримає проєкт Ніксона. Сенатор Дж. В. Фулбрайт заявив, що Ніксон помиляється, але і він признав, що Конґрес правдоподібно схвалить Ніксонів плян.

Д-р Михайло Снігурович обраний на голову СУАСТ

Загальні Збори Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств, які відбулися минулої суботи, 31-го січня, в Ню Йорку, обрали на пост голови цієї делеґатури Української Спортової Централі Америки і Канади для Сходу ЗСА відомого спортового діяча д-ра Михайла Снігуровича. Представники Товариств, членів СУАСТ-Схід, вислухали на Зборах звітів уступаючої управи, яку очолював довгі роки спортовий діяч та виховник молоді д-р Едвард Жарський. Після уділення абсолюторії уступаючій Управі та признання д-рові Е. Жарському за довголітню віддану працю на пості голови СУАСТ-Схід, вибрано нову Управу, яку очолив д-р Михайло Снігурович. Головою Контрольної Комісії був вибраний д-р Едвард Жарський.

Повний склад нової Управи СУАСТ-Схід з розподілом функцій буде устійнений на найближчих нарадах новообраної Управи.

100 вбитих і сотки поранених в залізничій катастрофі в Арґентині

Буенос Айрес. — В неділю 1-го лютого 18 миль на північ від Буенос Айресу сталася жахлива катастрофа під час зудару поспішного поїзду з підміським поїздом, в якій згинуло коло 100 осіб і коло 400 осіб були поранені. Підміським поїздом верталися пасажири з недільної прогулянки за місто в числі коло 700 осіб, і на цей поїзд наїхав поспішний поїзд із 500 пасажирами.Кілька возів підміського поїзду розторощені зовсім, інші вози викинені з рейок. Найбільше жертв є між пасажирами поспішного поїзду. Досі не знають, чому обидва поїзди були на тих самих рейках. Амбулянси, авта й тягарові автомобілі перевозили поранених до місця першої помочі, що її влаштували недалеко від місця катастрофи. Літаками привезли на місце катастрофи плязму крови та хірургічні інструменти й ліки. Пілот із літака був першим, що повідомив про цю катастрофу.

Головна ціль уряду Ніксона — перемогти інфляцію без економічної рецесії

Вашингтон. — На пресовій Конференції президент Ніксон повторив давнішу свою програму — перемогти інфляцію, що вже триває п'ять років, але не спричинити економічної знижки та не збільшити занадто числа безробітних. Ніксон заявив, що справа поборювання інфляції тепер знаходиться в критичній ситуації, бо зменшує темп збільшення економіки, але не зменшується інфляція, а ціни на товари далі збільшуються. Президент вірить, що запроєктований збалянсований бюджет на 1971-ий рік є сильним ударом по інфляції. Ніксон сам твердить, що не очікує рецесії, і що інфляція зменшиться без економічної знижки. В справі номінації судді Карсвелла на члена Найвищого Суду Президент заявив, що важливим тут є те, що думає про расизм суддя Карсвелл тепер, а не те, що він сказав про це 22 роки тому. Президент сказав, що про становище ним очолюваного Уряду треба говорити на основі того, що цей Уряд робить для негритянського населення, а не на основі того, що говорять про це скрайні чорні провідники і скрайні білі адвокати, т. зв. оборонці громадських прав. Ніксон твердить, що в справі поборювання інфляції важну ролю відограє також Конґрес, який повинен знати що збалянсований бюджет — це найкраща зброя проти інфляції.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Батьки, діти і наркотики

Протягом тижня трапилося в Америці п'ять випадків, і кожний із них розголосили газети, як сумну сенсацію — про зловживання наркотиками, при чому в більшості тих випадків встрянула поліція. На шляху у Пенсилвенії арештували за посідання маріхуани Джана Кейгіла, 19-літнього сина новообраного губернатора стейту Ню Джерзі, який, між іншим, вів передвиборчу кампанію під гаслом боротьби проти наркотиків. У стейті Ню Йорку арештували 17-річного Говарда Семюелса, сина демократичного кандидата на губернатора в тому стейті, за посідання гашишу й метадрини. У Гартфорді, в Коннектикаті, арештовано Йонатана Фрідмана, 17-річного сина менаджера міської управи, за продаж наркотика ЛСД. В той самий час арештували неповнолітнього Гарвея Флітвуда, сина багатого лікаря - психіятра, за пачкування гашишу. Інший багатий нюйоркський лікар д-р Гвіллермо Салазар щасливо віднайшов після 24-ох годин пошуків свою 12-річну дочку Ізабел, яка втекла з дому, проводила час між „гіппісами" на даунтавні Ню Йорку і в напівпритомному стані ночувала на лавці в передсінку великого мешкального дому.

В усіх тих і численних інших випадках ішлося про дітей багатих батьків, дітей, які мали всі вигоди і ніякої журби. У цьому й лихо: маючи можливість задовольняти всі свої забаганки, ті юнаки й дівчата кидалися шукати „щось нове" — в наркотиках. Відчуваючи духову пустку, вони шукали способу виповнити ту пустку наркотиками. Вони чули від своїх товаришів і товаришок, що той чи інший наркотик додає сили, бадьорости, защеплює почуття вищости, переносить у світ фантазії, породжує почуття щастя — і почали курити маріхуану, заживати героїну, застрикувати собі морфіну, ковтати в будь-якому напої ЛСД, не здаючи собі справи, що руйнують себе фізично й духово, набувають навик, який може спричинити важку недугу, привести до злочину і самогубства.

Чому в Америці — і не тільки тут, але й у різних інших країнах — поширилась пошесть наркоманії — про це існують вже цілі студії лікарів, психологів, соціологів і педагогів. Не відомо напевно, що в першу чергу штовхає молодь до наркотиків. Не можна також перевести статистики, скільки властиво є сьогодні в Америці таких, які тільки „експериментують" з різними наркотиками, заживають їх задля моди, мавпують інших чи „пробують", як той чи інший наркотик діє, — і скільки є вже тяжких наркоманів. Офіційно подають цифру на кругло 5 мільйонів. Але ця цифра спирається на статистиці наркоманів, занотованих поліцією чи шпиталями. Фахівці твердять, що насправді є їх в Америці куди більше. Ось так, наприклад, згаданий вище кандидат на губернатора в стейті Ню Йорку, мільйонер Говард Джозеф Семюелс, заявив, що після арештування його сина за посідання маріхуани він провів родинну нараду, на якій виявилось, що з-посеред його восьмох дітей четверо „пробували" якийсь час маріхуану або інші наркотики. І він, неначе виправдуючи їх, покликався на „мільйони дітей, що вживають, експериментуючи, маріхуану або інші наркотики, і мільйони батьків про це не знають . . ."

Яскраве світло на загрозу наркотиків і все злощасне нинішнє явище наркоманії кидає брошура д-ра Михайла Данилюка „Наркоманія і зловживання ліками", що її саме тепер видали Український Народний Союз і в-во „Свобода", і в найближчих днях почнуть розсилати безплатно для освідомлення якнайширших кіл нашого суспільства, головно батьків і їхніх дітей. Автор цієї брошури, відомий лікар - громадянин, подає у приступній формі найважливіші відомості про цілу низку наркотиків і їхні наслідки на фізичний і психічний стан осіб, що їх заживають. Він твердить, що наркоманів не можна відстрашити від їхнього навику переконуванням, ні карами, бо це хворі люди, які потребують клінічного лікування. Але подає добру вістку, що сучасна медицина знає успішні ліки й успішні способи лікування тієї недуги.

Українська молодь в масі відпорніша на різні жалюгідні впливи оточення. Однак, не є вона неподатливою на ті впливи, тим паче, що деякі психологічні спонуки спільні молоді без уваги на расу й націю. Тому треба бити на сполох і закликати батьків, учителів, студентські товариства, молодечі організації, щоб не легковажити цієї загрози, навпаки, — звертати на неї найпильнішу увагу. Брошура д-ра М. Данилюка може багато допомогти їм в цій запобіжній та оздоровлюючій акції.

ЖИДІВСЬКО-АРАБСЬКА ПРОБЛЕМА В ПАРИЖІ

Париж. — Торпедні човни, здобуті ізраїльською розвідкою в Шербурґу, вже давно прибули до Ізраїлю, адмірал Лімон виїхав „на відпустку" з Парижу, але тема відношення Франції до жидівсько - арабського конфлікту не сходить зі сцени актуальних питань. Для Франції справа ця зовсім не проста.

Жиди тут, як і в усіх цивілізованих країнах, мають дуже поважні впливи, починаючи від Ротшильда, через торгівлю, масонські льожі й ділянку преси. Франція з давніх давен, хай і перебільшено, вважається к р а ї н о ю, в якій немає антисемітизму. Від самого постання держави Ізраїлю виголошено мільйони промов про приязнь між двома країнами, і дійсно Ізраїль тут втішався величезними симпатіями, до чого немало причинилася преса.

Відомо, що Ізраїль воював в першу чергу французькими швидкісними літаками, французькі швидкісні човни шахували Александрію під час „шестиденної війни". І торпедні човни випущено з Шербурґу завдяки тому, що в найвищих сферах і найвищих становищах Франції були симпатики Ізраїлю.

Але приязнь пригасла вже давно. Ще де Голль заявив був, що Ізраїль не може окупувати чисто арабських територій і одночасно сподіватися підтримки в усьому світі у лагодженні відносин з арабами. А згодом він сказав кілька таких слів, що жиди закинули йому антисемітизм.

Дивуватися зміні становища де Голля не доводиться. Старий прагматик завжди дивиться на політику, як на гру реальностей. Він не міг не бачити, що арабів понад 100 мільйонів, що в їхніх руках нафта і, врешті, що ЗСА розіграли арабську карту так, що вона готова опинитися повністю в руках Москви. Тому ще в 1967 році було ясно, що де Голль, вражуючи собі жидів і намагаючись затримати арабську приязнь, грає дуже небезпечну гру. Відійшов він зовсім не з цієї причини, але гру доводиться тепер догравати його наслідникам.

Положення не легке. Не зважаючи на роздрібнення, арабський світ все ж таки являє собою цілість. Годі бути в поганих відносинах з Єгиптом і в дуже добрих з Ливаном. Тож, підтримуючи Ливан, Франція наражує собі Ізраїль, а вже тоді гріхом було б не використати можливостей у Єгипті. Якщо Єгиптові Франція може не продати зброї, то годі не продати Лібії, яка не має спільних кордонів з Ізраїлем, а готова продавати нафту дешевше, як продає Альжирія. Та для Ізраїлю зовсім ясно, що Лібія не потребує стільки мисливських літаків, скільки купує у Франції. Ці літаки таки підуть бодай частинно до Єгипту чи Йорданії...

І відносини заплутуються так, що Франція опиняється у протиізраїльському таборі. Громадська опінія у Франції натискає дуже сильно на уряд, і ось міністер закордонних справ був змушений вияснювати свою політику перед парляментарною групою більшости. Після нього мусів давати вияснення Дебре, міністер оборони, сам рабінської родини.

Міністри твердо стоять на позиції, що Франція не може продавати зброї будь - кому і в довільній кількості. Їх арґументація доволі натягнена, але тримається лінії. Та жиди не здають позицій. Ось цими днями появились на мурах Парижу афіші з запитом: „Чи Ізраїль має стати новою Біяфрою?" Це натяк на те, що Франція невиразно підтримувала Біяфру, визнавала її право на самостійність, якимсь чином заохочувала її до спротиву, а потім покинула на ризико геноциду.

Проте, можна дивуватись, що проізраїльська пропаганда починається так пізно. Може це слід приписати тому, що жиди чекали, доки торпедні човни будуть в належному місці. Далеко дивніше, що преса, яка так залюбки підтримує жидів, так слабо обороняє Ізраїль у його дуже таки тяжкому положенні.

Можна сказати, що французька преса зовсім не боронить Ізраїлю і не домагається жадної підтримки для нього. Вона обмежується ствердженням, що Ізраїль має право на існування і що він мусить бути поступливішим у переговорах з арабами. Навіть такі жидівські авторитети, як Р. Арон, заявляють, що Ізраїль властиво чекає на чудо, бож араби не будуть капітулювати. Навіть, коли б Ізраїль окупував ще якісь території, він не може змусити арабів до капітуляції, бо їх національне почуття стоїть перед чистим інтересом. Тому Ізраїль мусить знайти спосіб виторгувати замирення з сусідами.

Подібні вислови були неможливі кілька років тому. Чому? Тому, що французька опінія чутливіша, як будь - яка інша, на становище покривдженого. Французька опінія, як — зрештою — і світова, була беззастережно по боці Ізраїлю, доки він був загрожений. Коли Нассер заявляв, що його мета знищити противника, і домагався відтягнення військових відділі ОН з Синайського трикутника, тоді в Парижі відбувалися прожидівські маніфестації. Тепер положення зовсім інше.

Ізраїль окупує арабські території. Ізраїль розстрілює терористів, висаджує динамітом доми арабів, у яких знайдено зброю, його ударні групи нищать електричні лінії в глибині Єгипту, а мисливські літаки скидають бомби за 20 миль від Каїро. Ізраїль перейшов до табору сильних, а сильні не потребують співчуття.

Та питання тиску на уряд Франції, щоб змінив свою поставу до арабів та Ізраїлю, зовсім не вирішене. Як уже сказано, пропаґанда щойно починається. І коли жиди не можуть розраховувати на надто великі успіхи в Америці, то у Франції можуть сподіватися більше. Тож проблема ембарґо на продаж зброї щойно постала. Очевидно, Франція не може займати винняткового становища, і зміна її постави означала б такі чи інші зміни в політиці й інших держав щодо конфлікту на Близькому Сході, який далеко переходить рами жидівського питання, а має всі шанси стати центром уваги світової політики. Зокрема в міру того, як потахатиме проблема В'єтнаму.

Т. Дж.

Ф. Лукіянович

КНЯЖНА — ЧИ САМОЗВАНКА?

В енциклопедії Британіка (том 21-ий, стор. 474) читаємо, що цар Микола II і вся його родина були розстріляні большевиками у місті Єкатеринбурґу (тепер Свердловськ) 29-го липня 1918 року, внаслідок наближення військ білого генерала Колчака, що загрожував зайняти цю місцевість і звільнити царя.

У тій же Британіці, в родоводі Романових (том 19, стор. 555) подається, що цар Микола II мав п'ятеро дітей: Олексія, Ольгу, Тетяну, Марію та Анастасію. Для всіх них, як дату смерти, подано рік 1918-ий. Тільки коло дати смерти Анастасії (1901-1918?) поставлено знак запитання.

Чи Анастасія, дочка царя Миколи II ще живе? Чи може жінка, яка твердить, що є нею, це самозванка?

Внизу подаємо перебіг сенсаційної справи, що своєю незвичайністю виглядає, як витвір фантазії.

Поява Анастасії

17-го лютого 1920 року витягнено із брудних та холодних вод одного з берлінських каналів жінку у непритомному стані, що хотіла виповнити самогубство. На запит поліції — хто вона? — жінка відповіла, що вона велика княжна Анастасія, дочка останнього царя Росії, Миколи II. Очевидно, що віри їй не пойняли, а її слова сприйняли як ствердження умово - хворої людини.

Анастасія (назвім її цим іменем) пояснила, що близни на її обличчі спричинені пострілами та багнетами вояків, які замордували всю її родину. Врятували її життя і допомогли їй дістатися поза межі СССР якісь брати Чайковські.

Серед чисельної білої російської еміграції Парижу та Берліну поява Анастасії була, ніби вибух бомби. Їй влаштовано побачення із колишніми високими царськими достойниками. Анастасія в розмовах з ними пригадувала різні деталі про одяги, звичаї та деякі моменти з інтимного життя царської та інших високопоставлених родин.

В акцію визнання Анастасії, як великої княжни, активно включився тоді ще молодий студент, а тепер професор історії університету із Чарлоттесвілу, Ст. Вірджінія, Джан Менетем, що у грудні 1968 року одружився з нею, мабуть, щоб засвідчити свою віру у її царське походження.

Англійський банк

Анастасія успішно склала іспит перед цілим рядом визначних представників білої російської еміграції. Але питання визнання чи невизнання тієї жінки за велику княжну Анастасію не мало б практично ніякого значення, якби цар Микола II не склав в англійському державному банку перед першою світовою війною 100 мільйонів долярів як запасний фонд для своєї родини.

Англійський банк дотепер не заперечив, але й не підтвердив цього. Тому приймається, що це був доконаний факт. Тож, якби банкові довелося виплатити вложену суму та відсотки із відсотків тих грошей, то, фахівці кажуть, це могло б захитати фінанси Англії.

Отже не диво, що Англія проти визнання тієї жінки як великої княжни Анастасії Романової, що було б рівнозначним із визнанням її як спадкоємниці всіх отих соток мільйонів долярів. Банк робитиме все можливе, щоб вона їх не дістала.

Родина фон Гессе

Правний протест проти її визнання заініціювали члени найближчої родини Анастасії з династії фон Гессе, які перебувають в Західній Німеччині. Вони подали цю справу до суду.

Після цілого ряду судових інстанцій ця справа дійшла до апеляційного суду в Гамбурзі. 27-го лютого 1967 року — через 47 років після витягнення Анастасії з води — цей суд вирішив, що її претенсії безпідставні.

Як причини цього рішення суд навів неправдоподібність її утечі з Єкатеринодару і, абстрагуючи від усіх описів царських вельмож та деталів царського двору, що, мовляв, можна було зачерпнути від сторонніх осіб, — невідповідний до великої княжни її російський та німецький лексикон.

Представники д и н астії фон Гессе твердять, що Анастасія — це фактично Шанковська, полька, яка, працюючи у фабриці зброї, внаслідок вибуху одержала всі ті близни на обличчі.

Епілог

Барон фон Штахельберг, адвокат Анастасії, подав відклик від рішення апеляційного суду в Гамбурзі, опротестовуючи його у 80-ох точках.

Найвищий суд у Карльсруге, що рішатиме справу, не матиме права визнати, чи позивна особа — це Анастасія, не переслухуватиме свідків і не розглядатиме раніше пред'явлені докази. Цей суд вирішить тільки, чи процедура Гамбурзького суду відбулась згідно з існуючими законами німецького правосуддя.

На цю тему свого часу накручений був кінофільм. В

(Закінчення на стор. 5)

НА МЕДИЧНІ ТЕМИ

Редагує: Д-р [illegible]

НОВИНИ І ПОРАДИ

Центр Статистики Здоров'я подає, що від 1967 року біля півтора мільйона американців покинули курити цигарки. Цікавим фактом є ще й те, що куріння серед молоді також спадає. У 1966 році серед молодих людей у віці 17-24 років було 48% таких, що ніколи не курили, а в 1969 році це число піднеслось до 50%. В загальному визначають, що біля 5% усіх курців визбулися цього навику. Якщо б цей процес ішов таким самим темпом, то вже за яких десять років можна буде вважати значне зменшення кількости захворювань на пістряк легень, а також на інші хвороби, як емфізема, бронхієктаза і т. д.

⁂

Медичний світ зустрів заяву президента Ніксона про боротьбу за очищення повітря дуже прихильно. На цю тему уже появився в різних журналах ряд статтей, автори яких передбачають, що успішна боротьба з забрудненням повітря поліпшить стан здоров'я населення і забезпечить нове покоління перед розвитком легеневих недуг. Занечищення повітря хемічними випарами, індустрійними відпадками, газами від автомашин, літаків і т. д. стає тепер таким великим, що дає підстави припускати, що ряд легеневих недуг у великих містах розвивається якраз на цій базі.

⁂

В Европі поширилась пошесть інфлюенци азійського типу А-2, яка лютувала в Америці минулого року. В Англії біля півтора мільйона, в Югославії до 10 мільйонів, а в Італії до 15 мільйонів людей хворіли або хворіють на цю недугу. В самій лише Італії число смертних випадків досягло 5-ти тисяч. З України офіційних даних нема, але з приватних листів і натяків у совєтській пресі виходить, що там також панує епідемія. Можливости, що повернеться вона ще цього року в Америку — не передбачається, хоч і можуть бути спорадичні випадки захворювання.

⁂

Світова Організація Здоров'я подає, що, згідно з панелем, переведеним найвизначнішими фахівцями світу, число випадків повного вилікування від пістряка могло б подвоїтись, коли б люди частіше і завчасу переходили лікарські оглядини, а особливо звертали увагу на сигнали, які можуть віщувати пістрякову недугу. Це заохочує всі країни до енергійної і широкої інформації населення про загрозу пістряка і можливості його вилікування.

⁂

Журнал Американського Медичного Об'єднання подає нові дані про те, що в багатьох випадках вживання маріхуани викликає гострі психози, включно з галюцинаціями та розладами нервової системи і психіки. Це в свою чергу часто веде до злочинности. Як один з яскравих прикладів автор статті наводить такий випадок: американський вояк у В'єтнамі після того, як накурився маріхуани, застрелив свого товариша, прийнявши його за Го Чі Міня. Твердження, що, мовляв, маріхуана не шкідлива — не мають ніяких підстав.

⁂

Журнал „Архів Внутрішніх Недуг" подає, що около 10% усіх реєстрованих серед населення смертних випадків — наглі й непередбачені. Пересічний вік жертв наглої смерти — 45 років. Найчастіші причини смерти, що їх виявлено на посмертних оглядинах, — це замкнення вінцевої артерії серця, крововилив у мозок, гостра неспроможність серцевого м'яза та розлад серцевої ритміки. Як бачимо з цих даних, хвороба і смерть не виявляють особливої пошани до молодшого віку, що ще раз вказує на необхідність лікарських перевірок у всякому віці, навіть при наявності лише легких симптомів недуги.

⁂

Таблети проти вагітности тепер викликають більше клопоту, як сподівались. Уряд Контролі Ліків на основі численних свідчень фахівців видав обіжник, в якому інформує, що випадки тромбофлебіту, себто творення згустків крови у венах, іноді смертельні, якщо такий згусток замандрує у легені — доволі часті. В загальному приймається британські дані, що у жінок віком 20-44 років можливий тромбофлебіт і без вживання таблет для контролі народжень: на 100 тисяч жінок п'ять випадків захворювання. В такій самій групі 100 тисяч жінок, які приймають таблети, число випадків тромбофлебіту підноситься до 47.

Інші шкідливі дії цих таблет ще не доказані, але чимало фахівців вважають, що вони мають вплив на творення пістряка матки, продукцію нормальних гормонів в організмі, хворобливі зміни в молочних залозах, зміни в сечових органах, а також на нове покоління, яке приходить від матерів, що вживали таблети перед вагітністю. В Америці 8.5 мільйона жінок вживають ці таблети.

Згаданий Уряд пропонує лікарям не приписувати цих таблет при наявній історії попереднього тромбофлебіту, при кров'яних розладах у мозку, при обниженому функціонуванні п е ч інки, при попередній наявності пістряка молочної залози або підозрінні на нього, при всяких родах пістряка, що розвивається з допомогою гормонів, при кривавленнях статевих органів і т. д.

Ці таблети приписуються лікарями не лише для контролі народжень, але також при недугах статевих органів, особливо матки.

Мати Марія Должицька, ЧСВВ

В ДУСІ СУЧАСНОСТИ

(Промова в часі Просфори 11-го січня 1970 року при церкві Святого Духа в Брукліні, Н. Й.)

(2)

Нам треба провідників світських і духовних. Наше громадянство мусить їх виховати. Щоб стати духовним провідником, треба мати до того покликання. Це покликання треба у молоді розбудити, його плекати. Треба розуміти конечність покликання.

Я була маґістрою в монастирі 22 роки. Коли дівчина вступила до монастиря Сестер Василіянок у Факс Чейзі, я її впроваджувала в нове монаше життя. За той час тільки один відсоток дівчат, що вступили до монастиря, походив з домів нашої інтелігенції. Наші люди хочуть мати по своїх парафіях добрих сестер і священиків. Але звідки їх узяти? Серед нашого громадянства немає свідомости потреби збуджувати й плекати це покликання у своїй власній хаті. Один батько говорив мені: „Мій син хоче піти до духовної семінарії, щоб стати священиком. Я йому не дозволяю, хіба перейде по моїм трупі!" І то був інтеліґент, син гімназійного професора, патріот, активний у громадському житті.

Якщо громадянство так буде підходити до справи покликань, до бідна Україна, за яку прирікаємо ми „душу й тіло положити", але сина чи дочки на духовного провідника для тої самої України не хочемо дати. Наша преса повинна писати на тему покликань до духовного стану. Покликання не є справою виключно церковних установ. Церква — це ми, громада, суспільство. Ми її творимо, ми її будуємо, ми її розвиваємо. Дати Українській Церкві добрий і свідомий духовний провід — обов'язок суспільства.

Я покладаю величезні надії на молодь українського походження. Їй дуже часто бракувало заохоти, зрозуміння і допомоги проводу. А все ж таки частина молоді і в цих несприятливих обставинах видвигнулася і зайняла провідні місця на церковному й народному полі. Ось погляньмо на Кир Йосифа, нашого дорого Владику Стемфордської Дієцезії, присутнього між нами. Він народився і виховувався в Америці, а тепер на його плечах лежить велика відповідальність за розвиток Української Католицької Церкви. Погляньмо на Мати Емілію, також присявну між нами. Вона тут народжена, я впроваджувала її в монаше життя. Вона прекрасно говорить по-українськи і є директоркою гайскулу св. Юрія в Ню Йорку. Ти, дорога молоде, бери собі приклад із нашого Владики і Матері Емілії, п р а ц ю й ідейно, щоб не одна і не один із вас могли зайняти відповідні місця в розбудові нашого кращого завтра.

Дух сучасности вказує, будова кращого завтра і між українцями залежатиме від того, чи ми переведемо відповідні реформи. Деякі реформи конечні, і ми їх не біймося. Статути наших інституцій мають не одну перестарілу сторінку. Було б корисно їх пересіяти. Однак, заки будемо валити старі вартості, подумаймо, як будувати нові. Не впадьмо жертвою поспіху, не маючи конструктивної програми.

Основне: ми мусимо перестати підкопуватись одні під одним, бо цим тільки пошкодимо загальній справі. Чомусь останніми часами більше як коли поширюється у нас практика підривати інституцію, організацію чи навіть якийсь рух, вказуючи на когось — якусь особу, що, здається комусь не повинна там бути. Таким способом с п р и ч иняється роз'єднання зсередини, навіть між однодумцями. Таким способом провалюються часами і високоідейні пляни. Українська суспільність не може бути вузькоглядною і постійно виступати проти своїх тільки тому, що дана група уживає інших методів для осягнення тих самих цілей. Цим губимо перспективу, нищимо себе зсередини і самі собі ставимо перепони для виходу на міжнародну арену, щоб здобути для української справи відповідне місце.

В останньому десятиріччі Бог був ласкавий для українців. Він своєю волею і могутністю вирвав із неволі кайдан Ісповідника Віри Верховного А р хиєпископа Кардинала Йосифа і повернув нам його як Провідника. Так, як Христос „прийшов до своїх і свої Його не пізнали", так і Український Мученик прийшов до своїх, у вільний світ, і не всі українці його пізнали. Цілий світ заговорив про Голову нашої Церкви як ніколи перед тим про жадну українську подію чи людину. Цілий світ звернув свої очі в його сторону із захопленням та пошаною, а деякі свої, на жаль, належно його не оцінили. Є й такі, що висувають проти нього різні закиди та підозріння. На сторінках деяких українських часописів появляються провокаційні статті. І навіть деякі священики говорять: „Українська Служба Божа зле перекладена! М о л итовник недобрий! Катехизму, який Кардинал видав, діти не розуміють! Хто там хоче Патріярхату? Хіба Кардинал і дехто ще в Ню Йорку і Торонто. Кого ці речі обходять по малих парафіях? Люди про це знають і цим не інтересуються. От мусимо терпіти, поки Старенький ще живе!"

Таких висловів можна перелякатися. Однак, що мене підбадьорює на дусі? Те, що наше віруюче громадянство — православне і католицьке — зорієнтувалося, що коли ми не використаємо історичного моменту, даного нам приявністю Великої Постаті серед нас, щоб удосконалити структуру Української Католицької Церкви патріярхальним устроєм, то пропадемо в морі денаціоналізації. Радує мене й те, що наша суспільність, більшість нашої інтеліґенції нарешті активно й голосно заговорила в церковних справах і спільно з єпископами та священством, що віддане справі, не дозволить ні чужим, ні своїм сліпцям запропастити майбутнє нашої Церкви.

Наші єпископи зрозуміли вагу моменту і з'їхалися на Синод Українських Єпископів до Риму. Там вони схвалили конституцію і прохання про Патріярхат склали на руки Святішого Отця Папи Павла VI. Щасливі ті, що зрозуміли важливість хвилі і підтримали цю справу. Щасливі ті, які розуміють, що українські проблеми можуть вирішувати тільки українці. Щасливі ті священики, що мають зрозуміння і серце для тієї справи, не починають реформ на власну руку по своїх парафіях, але є за Патріярхатом і знають, що тільки через свій Український Патріярхат може прийти до корисних реформ.

Український П атріярхат не є виключно внутрішньою українською справою. Це питання вийшло на міжнародну арену, і ним, на жаль, великі потуги почали торгувати. З цим, мабуть, пов'язані міжнародні інтриги і провокації. Тому українці мусять бути дуже уважливі і тим більше об'єднані у своїх зусиллях.

У світі прийде до миру і соціяльної справедливости, до рівноваги тільки тоді, коли людство вернеться до Христової науки. Зокрема серед українців мусять відродитись любов і взаємна пошана незалежно від релігійних і політичних поглядів.

(Кінець.)

ЯК ОЦІНЮВАЛИ „ВОЛИНЬ" УЛАСА САМЧУКА

Заходами окремого комітету в Торонті перевидано відому трилогію - роман Уласа Самчука „Куди тече та річка", „Війна і революція", „Батько і син" під спільною назвою „Волинь", написану і видану ще з тридцятих роках у Львові.

Чому цю коштовну книгу перевидали тепер? Багато з наших читачів, особливо старшого покоління, знають, чому це зроблено. Та багато є таких, для яких ця книга зовсім невідома. Там дома, в Україні, цю книгу, як і всю творчість цього автора заборонено. І щоб переплутати пам'ять про цю книгу у тих, що знають її з назви, там видано „свою „Волинь", у чотирьох томах, вкладаючи до її змісту багато наклепів і спростачення всього, що нам рідне, дороге й правдиве.

І з цих то мотивів цю книгу перевидано у вільному світі, бо її перше видання вичерпане.

Дозволимо собі пригадати, що писалося про цю книгу в часи її першої появи у роках 1932 - 37. Відомий тодішній львівський журналіст і єретик, заприсяжений скептик до всього, що тоді появлялося у нашій мові і традиційний ліберал, а трохи зродом комунофіл, Михайло Рудницький — співредактор відомого „Діла", писав: „Повість Самчука „Волинь" одна з найкращих наших книжок за останні роки, одна з рідкісних тим, що можна до неї вертатися, почуваючи, що ми не втягли з неї всього за одним віддихом" . . . („Діло" 15. IX. 34.)

Наш чільний, дуже вражливий на мистецтво слова, поет, критик і есеїст Євген Маланюк, у відомому націоналістичному журналі „Вісник" Д. Донцова (кн. XII. 1934), казав: „Книга „Волинь" є справжній твір справжньої літератури. Є це організм, що живе і пульсує власним, волею письменника наданим йому окремим життям . . . Є книгою здоровою й оптимістичною, музика її звучить переможно. Є потужною, широкоперсою, кремезною селянською епопеєю, що підіймається до височини майже героїчного епосу". З приводу появи другого тому „Волині" цей же поет у тому ж журналі (кн. I, 1936) міг додати: „Про другу і центральну частину Самчукової трилогії, треба було б повторити більше того, що писалося про частину першу. Тут Самчук у сучасній нашій, (а можливо й не тільки нашій) прозі, справді не має собі рівного . . . Трилогія, маючи своєю темою велетенське, на останнім відтінкові історії, зусилля нашого, редукованого до „кляси" народу, рости й зростати в націю, одночасно порушує вічну тему „найкращого з царств" — родини і „найсильнішої з матерей" — землі . . . Було б добре, коли б трилогія Самчука стала доступною для народів Заходу".

Подібну інтерпретацію цього твору знаходимо у сливе всіх, без виїмку органах української періодики. „Перемога", „Нова Зоря" „Назустріч", „Хліборобський Шлях"... Католицький журнал „Дзвони" зазначив, що „нагадуються найкращі клясичні епічні твори і то не лишень з давніх часів, але й новочасної літератури".. Журнал модерністів „Ми" з Варшави захоплено вторував: „Так, Самчук справді чує цю землю, її красу, її радість. Два великі томи Самчука — слід відзначити, як чин справді героїчний"...

А до цього приєдналися голоси чеського „Словенского Пшегледу", німецького журнала „Ост-Европеїше Літератур", численна польська преса. Відомий польський журналіст і літератор Ксавери Прушинський у „Газеті Літерацькій", а також у передмові до польського видання „Волині" з натиском зазначив, що „моральною великістю книги („Волинь") є її людське сприймання селянина. однаково, як це чинила передвоєнна література російська, або, як це чинить і польська — селянина показують нам за звичкою, або то, як надлюдину, або знов як підлюдину. Раз це істота, яка лиш молиться і співає, якої думки наповнені якоюсь, нам недосяжною мудрістю і надхнення Божого, а то знов — це істота, що керується тільки низькими інстинктами захланної помсти, облуди, ненависти, люті. Толстой і Горький, Реймонт і Ковальський. У Самчука, сина селянського і письменника, який не реклямується своєю „пролетарськістю", нема нічого з подібного визначення: селянин є людиною, з людськими чеснотами і задами, з людською великістю і такою ж нужденністю" . . .

Додаймо до цього патетичну сентецію критика Араміса з „Нової Зорі" — „Книжка Самчука — правдиве життя, дійсне мистецтво й цінний покажчик життьового шляху".

Минули роки й десятиліття, але ця книга лишається такою, якою її бачили, чули і розуміли люди минулого. Про це свідчать також чисельні листи, що їх дістає наш комітет, який цю книгу перевидав. „Во „Волинь" Уласа Самчука належить до творів, що поглиблюють зміст реального життя і дають йому зищий змисл" . . . (Б. Кравців „Обрії" 28. X. 1934).

Іван Д.

„ЧУДО ВИФЛЕЄМСЬКОЇ НОЧІ"

(З діяльности Осередку СУМА в Янґставні)

З року в рік українська громада Янґставну, Огайо, сходиться разом, щоб гідно відзначити „традиційну кутю" та спільно пригадати минулі роки, коли на Україні вільно плекались звичаї, пов'язані з народженням Месії, під власною рідною стріхою. 17-го січня 1970 р. Осередок СУМА ім. Євгена Коновальця знов був господарем цього громадського свята, яким проводив С. Василевич, голова Осередку. У вступному слові він пригадав присутнім про ті незабутні дні на Україні. Молитву провів о. монс. Адамяк, парох Української Католицької Церкви Св. Тройці, який сказав промову до зібраних. Стравами займались членки жіночого відділу при СУМА, під дбалим керівництвом пані А. Болотенної.

Після вечері присутні, понад 250 осіб, мали нагоду побачити п'єсу „Чудо Вифлеємської ночі", котру довго підготовляли режисери пп. В. Прокопик та М. Терлецький. П'єса, в котрій ролі виконувала тутешня молодь в асисті батьків, своїм перебігом подій чітко накреслила Різдво Христове в рамцях трьох історичних діб України. З дарами для Спасителя виступили найбільші постаті нашої історії з Княжої доби, з Козаччини та доби Відродження України. Головні ролі виконали: А. Гаргай, С. Терлецький, І. Дреботій та О. Гаргай, І. Коваль, М. Панькевич, В. Болотений, М. Терлецький, С. Василевич, М. Леник, Г. Коваль, С. Плосконяк, Б. Леник, В. Гаврилко та В. Плосконяк. Глядачі захоплені показом автентичних ношів України та вмілим відіграванням ролей молодими акторами, сердечно зітали поставлену п'єсу. В оплесках можна було відчути ентузіязм та щире духове піднесення.

Ю. К.

НОВА УКРАЇНСЬКА ОПЕРА ПІД НАЗ. „10 ДНІВ, ЩО ПОТРЯСЛИ СВІТ"

У Харкові композитор Марко Кармінський написав до лібретта Віктора Дубровського з Москви оперу під наг. „10 днів, що потрясли світ". Газета „Культура і життя" з 25 січня сповістила: „В основу опери лягла книжка відомого американського публіциста, одного із творців комуністичної партії ЗСА Джона Ріда про велику Жовтневу революцію . . . Це спекталь-хроніка. Зроблено також спробу вокальними засобами створити образ Леніна, за текстову основу речитативних монологів Ілліча взято уривкт із творів вождя".

Праця Українських Інженерів Америки у Вашинґтоні, Д. К.

Наша громада останніми роками збільшилася також числом українських інженерів. Тепер у Вашинґтоні й околиці працює понад 40 інженерів у різних дослідних лябораторіях та в індустрії.

Наш Відділ — це один із наймолодших Т-ва Українських Інженерів Америки. Він заснований у лютому 1967 р. Першим головою Відділу був інж. О. Тимошенко.

На других загальних зборах 7-го листопада 1968 р., вибрано нову управу в складі: д-р інж. В. Наконечний, голова; інж. М. Бартошик заст. голови; д-р інж. О. Ломацький секретар; інж. І. Сось скарбник. Контрольна комісія: інж. О. Тимошенко — голова; д-р І. Масник і інж. І. Вітковський — член

Заходом Управи в цій каденції влаштовано кілька доповідей і товариський вечір для членів Т-ва та запрошених гостей. Першу доповідь виголосив 17-го грудня 1968 р. д-р І. Богачевський „Математика в культурі Західньої Европи". Прелеґент насвітлив у своїй доповіді різні аспекти цієї науки із філософічної перспективи від найдавніших часів по сьогодні.

Доповідь на тему „Питна вода — від джерела до столу", — мав інж В. Сім'янців 15-го лютого 1969 р. Доповідь заторкувала різні аспекти, зв'язані із якістю і технікою постачання питної води до великих міст у різних країнах світу.

26-го квітня 1969 р. влаштовано спільно з місцевим Осередком Наукового Т-ва ім. Шевченка наукове засідання, на якому д-р інж. В. Наконечний доповідав на тему „Судна на повітряній подушці". Приявні мали нагоду познайомитися з новим родом високо - швидкісних водних суден, які були описані у приступній формі й ілюстровані відповідними світлинами на екрані. Засіданням і дискусією проводив о. проф. д-р М. Войнар, заступник голови місцевого Осередку Наукового Т-ва ім. Шевченка.

17-го травня 1969 р. Управа Т-ва влаштувала Товариську Зустріч для своїх членів і запрошених гостей у приміщеннях „Роял Армс" ресторану в Гайтсвіл, Меріленд. Атракцією зустрічі був авторський виступ запрошеного гостя з Філядельфії інж. Л. Яцкевича, який прочитав ряд своїх творів, що включали технічну тематику, лірику та сатиру. Приявні з одушевленням сприймали всі читані твори автора. Майстром церемонії вечора був д-р І. Масник. На закінчення, голова Відділу д-р В. Наконечний подякував членам управи, що причинилися до влаштування такого вдалого вечора, і гостям за відвідини нашої громади. Він висловив побажання, що було б корисно, якщоб усі твори автора могли появитися друком.

На найближчий час заплановані доповіді з ділянки атомової енергії та про побудову підземки у Вашинґтоні.

В. Н.

Надія Попіль — доктором УВУ

Наукове досягнення кожного українця є цінним осягом цілої нашої громади.

Д-р Надія Попіль 22 серпня 1969 р. оборонила в Українському Вільному Університеті в Мюнхені свою докторську працю і здобула ступінь доктора філософічних наук з вислідом „сумма кум лядве".

Пані Попіль під час другої світової війни мусіла залишити Україну, де народилася і закінчила педагогічну освіту. В таборах переселених осіб у Німеччині вона вчителювала. Коли в 1955 р. прибула до Канади, не залишила вчителювання. Там вона зорганізувала в 1963 р. курси українознавства при церкві св. Николая в Торонті. Вона була їх управителькою та викладачем української мови й літератури. Починаючи з 1964 р. пані Надія стала викладати українську мову на Вищих Освітніх Курсах Філії УНО в Торонті, а пізніше аж до 1968 р. була їхнім управителем.

Працюючи серед української молоді і для тієї ж молоді пані Надія Попіль продовжувала свої студії. Вона записалася в 1960 р. на відділ славістики Оттавського Університету, де в 1965 р. отримала акад. ступінь М. А., написавши працю п. з. „Пейзаж у творах Михайла Коцюбинського". В 1966/67 акад. році вона перейшла як докторантка відділу славістики до Торонтського Університету. В 1967 р. пані Попіль запрошено викладати слов'янські мови в університеті в Ріджайні, де вона вчить й досі. Там вона віддалася повністю науковій праці та стала продовжувати свої докторські студії в УВУ в Мюнхені. Попри наукову працю вона не залишила громадського сектора, опікуючись своїми студентами та виступаючи публічно з доповідями.

Темою докторської праці пані Попіль є „Пейзаж у творах М. Коцюбинського і А. Чехова". В ній авторка, на основі порівняльної аналізи творів обох письменників встановила схожість і відмінність в мистецькому зображенні природи та її використанні у творах цих двох великих майстрів слова. Слід сказати, що порівняльної аналізи пейзажів у цих двох письменників, різних під національним оглядом, а близьких собі епохою модернізму, ще ніхто дотепер не прослідкував. Як відомо, справу вивчення спільних рис Коцюбинського і Чехова, правда не в ділянці описів природи, а в загальному аспекті, або тільки побічно, порушувало і порушує чимало совєтських дослідників. Проте, всі ці праці совєтських дослідників, хоч мають свої позитиви, містять у собі багато тенденційности, характерної для дослідників під совєтським режимом.

Дорадниками авторки були проф. д-р В. Міяковський з ЗСА і проф. д-р В. Лев. Промотором був проф. д-р О. Кульчицький, продекан філософічного факультету УВУ. При обороні докторської праці приявними були проф. д-р Н. Полонська - Василенко, декан філософічного факультету; проф. д-р Яр. Рудницький, голова Славістичного відділу в Манітобському Університеті, який є теж звичайним професором УВУ та його представником на Канаду; проф. д-р В. Лев, що є головою делеґатури УВУ у ЗСА і професором Скрентонського коледжу.

Д-р Надія Попіль є членом різних професійних товариств і теж бере участь в громадському житті канадійських українців. Вона замужня, має сина пластуна - юнака Романа, учня гай скул у Ріджайні. Її муж, пан Ярослав, є відомий в громадському житті в Торонті. Панство Попілі замешкують тепер напостійне в Ріджайні. Бажаємо пані Попіль якнайкращих успіхів і здобутків в її науковій кар'єрі.

К.

СУЖА Канади влаштовує четвертий равт української преси в Торонті

Спілка Українських Журналістів Канади продовжує традицію і влаштовує Четвертий Равт української преси в Торонті, 7-го лютого 1970 р. в залі Українського Дому на вул. Крісті 83 - 85 в Торонті. Під час Равту буде вибір кралі і двох князівен української преси на 1970 рік з-поміж кандидаток, запропонованих поодинокими органами української преси, що виходять або мають свої представництва в Торонті. Управа СУЖ просить інші українські товариства та організації не влаштовувати 7-го лютого інших більших забав, щоб оминути зайву конкуренцію. Управа СУЖ піддає також іншим своїм клітинам, (Вінніпеґ, Едмонтон та Монтреаль) думку піти слідами Торонта і зібрати своїх читачів на подібну приємну розвагову імпрезу в цьому карнавалі.

Управа Спілки Українських Журналістів Канади

ДИРЕКЦІЯ ЗУАДК І КООРДИНАЦІЙНА РАДА...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

подільному пункті в Джерзі Сіті всі ці речі відповідно сортуватиметься — окремо одяги і окремо взуття, окремо для чоловіків, жінок і дітей, вони будуть відповідно опаковані та заадресовані і відходитимуть під фірмою ЗУАДК. Так упорядковані, посортовані і опаковані речі перевозитиметься трокамн до порту в Брукліні, з якого кожного тижня відпливає юґославський корабель та на якому ці подарунки від українців в Америці для потерпілих в Юґославії перевозитиметься цілком безкоштовно. В Юґославії місцевий Червоний Хрест доставлятиме ці подарунки з порту на призначені адреси в Баня Луці та околиці. Така достава триватиме не більше двох тижнів, тоді як індивідуальна пересилка поштою триває шість і більше тижнів.

Потрібно амбулянсу

Під час звітів і опісля дебат згадувано кілька разів про дуже велику потребу шпитального амбулянсу, що міг би обслуговувати потерпілих від землетрусу українців в Баня Луці й околиці. Шпиталь в Баня Луці цілком знищений ,але влаштовано кілька провізоричних і не одне життя, зокрема перестуджених дітей, можна б врятувати, якщо був би до розпорядження амбулянс. Збори висловили надію, що цією справою займеться Товариство Українських Лікарів Північної Америки. В Баня Луці ординує один видатний український лікар, з яким можна б у цій справі порозумітись. Він і висловив думку про потребу амбулянсу.

Завдання для інженерів

Подібно, як Тво Українських Лікарів могло б заопікуватись такими справами, як амбулянс та медикаменти, Т-во Українських Інженерів вчинило б для допомогової акції велику прислугу, як могло б виделеґувати на знищений землетрусом терен архітекта, який на місці перевірив би потреби і можливості відбудови. Це відноситься зокрема до відбудови церков і шкіл.

Справа представника ЗУАДК в Юґославії

Наради однодушно висловили побажання, що з Европейського Представництва ЗУАДК-ту в Мюнхені вислати до Баня Луки представника ЗУАДКомітету, який на місці дбав би та наглядав би над розподілом допомоги для потребуючих українців та до якого потерпілі завжди могли б звертатися в своїх потребах.

Потрібно $ 100.000 до трьох місяців

Окрему проблему становить допомога грішми. Вся допомога речами може відбуватися тільки за посередництвом Юґославського Червоного Хреста. Через цю установу мала б переходити і допомога грішми, зокрема більшими сумами на відбудову домів, церков та шкіл. Щоб найкраще і найуспішніше використати грошові пожертви на цю допомогу, ЗУАДК плянує відкрити окреме конто в банку, що має своє представництво в Юґославії і це представництво вже з доручення ЗУАДК покривало б усі рахунки за купно і доставу будівельних матеріялів та саму будову. Для найкращого використання цих фондів, треба обов'язково всі грошові пожертви пересилати до ЗУАДК у Філядельфії.

Заклик

Кінцеві підсумки цих надзвичайних спільних нарад Дирекції ЗУАДК та Координаційної Ради Суспільної Служби при ньому з'ясовано в окремому заклику, що надрукований в цьому числі та в якому подані потрібні адреси. Ці адреси „Свобода" буде постійно повторювати.

Михайло Боровик — доктором УВУ

Пресовий Бюлетень Українського Вільного Університету у Мюнхені ч. 4 подав слідуючу інформацію: „18-го липня 1969 р. відбулася промоція мгра Михайла Боровика з Оттави на підставі його дисертації на тему Українці Канади та їхня преса". Праця д-ра Боровика , яку він в часі останнього року ще поширив та переробив, являє собою значний вклад в нашу бібліографічну літературу, і її треба видати друком. Справою видання повинні б поцікавитися журналісти Канади для збереження матеріялів про їхню працю та досягнення . . . Рецензентами праці були професори д-р Я. Рудницький та д-р Н. Полонська - Василенко.

Д-р М. Боровик з родиною живе в Оттаві. Протягом 11-ти років працює в Канадійському Національному Музеї як шеф відділу каталогування. Завдяки його стаGранням 2 роки тому у Музеї зорганізовано Відділ українського фолкльору, який провадить його дружина п-і Боровик.

Минуле літо М. Боровик провів в Українському Вільному Університеті у Мюнхені, де він колись студіював, а тепер приїхав щоб скласти великий риґороз та щоб захистити докторську дисертацію на тему „Українці Канади та їхня преса". Праця має 540 сторінок машинопису, її д-р М. Боровик захистив з успіхом „Маґна кум лявде". Як інформує „Гомін України" Спілка Українських журналістів Канади склала 500 дол. на видання праці д-ра Боровика, і вона вийде друком як видання УВУ у Мюнхені в серії „Монографії УВУ".

Тому, що „Свобода" від своїх початків досі є речником українських поселенців в Канаді, д-р Боровик у своїй праці присвятив „Свободі" кільканадцять сторінок. Гратулюємо і бажаємо дальших успіхів.

Омелян Макогін

Успіх Ярослави Папушкевич

Так годиться заслужено називати успіхи молодої українки Ярослави Папушкевич. Народилася вона в Німеччині і п'ятимісячною дитиною приїхала з батьками Михайлом і Вірою Папушкевичами в 1949 році до ЗСА і замешкала в Чикаґо. Тут вона одержала початкову освіту в Українській Католицькій Школі Пресвятої Богородиці, закінчивши її з відзначенням. Одночасно вона вчилася в школі Українознавства при осередку СУМА ім. полк. Івана Богуна, яку також закінчила з відзначенням. Середню освіту здобула в Мадер Мк Аулий „гайскулі" в Чикаґо. В цій школі Ярославу кілька разів відзначено за надзвичайні успіхи в науці, і її ім'я не сходило з гонорових списків найкращих учениць. В той же час вона продовжувала українознавчі студії на Вищих Курсах Української Учительської Громади в Чикаґо і за визначні успіхи дістала пропам'ятну нагороду — скульптуру погруддя Івана Франка. Ярослава працювала в осередку СУМА ім. полк. Ів. Богуна. Відбула кілька виховних таборів.

Не марнуючи здібностей, вона поступила для вищих студій до Католицького університету Маргуетте в Мільвокі на відділ психології. Там за добрий поступ в науці університет призначив їй стипендію для продовження студій і 20-го грудня 1969 року Ярослава Папушкевич дістала диплом бакалавра з дуже добрим успіхом. Вона не зупиняється на цих досягненнях і хоче продовжувати вищі студії. Тепер готується до далекої подорожі побачити світ і відвідати своїх товаришок в Европі й Азії.

Ярослава Папушкевич разом з батьками належить до 157-го відділу Українського Народного Союзу. Відзначаючи успіх цієї завзятої молодої українки, бажаємо їй дальшого поступу.

П. Х.

ДОПОМОЖІМ БРАТАМ В ЮГОСЛАВІЇ!

(Закінчення зі стор. 1-ої)

воним Хрестом в Беоґраді і його представництвом в Ню Йорку, всі одягові посилки можна переслати безплатно спеціяльними кораблями. Для пакування і висилки тих одягових пакетів відкрито збірковий пункт в Джерзі Сіті і його адреса така:

United Ukrainian American Relief Committee
c/o Mr. Marian Kots, Director
1213-1217 Summit Avenue
Jersey City, New Jersey 07307
Telephone: 201-795-2155

В окремих місцевостях скупчення українців повинні постати з ініціятиви місцевих Відділів УККА, чи іншої відповідальної місцевої централі, або дотеперішніх збіркових Комітетів, збіркові пункти для збірки одежі на місцях і пересилки їх до головного збіркового пункту в Джерзі Сіті. Просимо висилати одежу в доброму стані, відповідну для населення на терені Юґославії, теплі плащі, черевики, костюми, також накривала, з увагою для молоді і школярів. Сеґреґування й опакування одягових пакетів буде відбуватися в головному збірковому пункті в Джерзі Сіті і звідтам пакети будуть відставлені до порту на кораблі.

Просимо всі наші організації й установи виділити негайно із своїх фондів відповідну до висоти потреби суму на допомогу нашим братам в Юґославії і закликати своє членство до пожертв на цю ціль. Всі грошові пожертви на „ДОПОМОГОВИЙ ФОНД ПОТЕРПІЛИМ БРАТАМ В ЮГОСЛАВІЇ" просимо висилати на адресу ЗУАДКомітету:

United Ukrainian American Relief Committee
5020 Old York Road
Philadelphia, Pa. 19141. Tel.: Gladston 5-3774

Всі грошові пожертви можна за посвідками від ЗУАДК-ту відтягнути від оподаткованої суми.

Перед нашим суспільством у ЗСА і в інших країнах західнього світу нове велике завдання — допомога потерпілим від стихійного нещастя братам в Юґославії. Наша єдина визнана урядом і міжнародніми чинниками допомогова установа — Злучений Український Американський Допомоговий Комітет взяв на себе це нове завдання і мусить його виконати з повною відповідальністю. Кличемо всіх українців взяти участь у цій благородній акції допомоги братам у потребі. Притягніть до цієї гуманітарної акції своїх співгромадян у своїх місцевостях, дайте свою поміч щедро і негайно, бо Ваша допомога — це поміч братам у нещасті.

Філядельфія, 31 січня 1970.

За Дирекційну Раду ЗУАДКомітету:

Д-р Володимир Ґалан — президент, д-р Матвій Стахів, Роман Слободян, Йосип Лисогір, Антін Батюк, д-р Олександер Білик, Володимир Мазур, Михайло Пізнак, Катерина Пелешок — заступники президента; Остап Тарнавський — екзекутивний директор; Оксана Ґенґало і Павлина Різник — секретарі; д-р Богдан Гнатюк — касир; Антін Драган, Павло Дорожинський, Степан Гавриш, Роман Карбівник, Степан Куропась, Петро Пуцило, д-р Іван Скальчук, Степан Спринський, Петро Олексин, Анна Сивуляк, Степанія Пушкар, Марія Романенчук, Василь Забродський, Михайло Яремко — члени Дирекційної Ради; Д-р Ярослав Падох, Іван Іванчук, Іван Кедрин-Рудницький, Іван Поритко, Іван Скіра, д-р Петро Стерчо — члени Контрольної Комісії.

За Координаційну Раду Суспільної Служби при ЗУАДКомітеті:

Степанія Пушкар — голова, Євген Пришляк — заступник голови, Степанія Вовчок і Марія Варвара — секретарі.

До Координаційної Ради Суспільної Служби належать:

Український Конґресовий Комітет Америки, Український Народний Союз, Український Робітничий Союз, Союз Українців Католиків „Провидіння", Українська Народна Поміч, Союз Українок Америки, Суспільна Служба Комбатантів, Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч", Український Золотий Хрест, Об'єднання Жінок при ООЧСУ, Літературний Допомоговий Фонд при Об'єднанні Українських Письменників „Слово", Товариство Українських Лікарів в Америці, Товариство Українських Інженерів Америки, Союз Українських Студентських Товариств Америки, Організація Української Молоді „Пласт", Організація Державного Відродження України, Організація Оборони Чотирьох Свобід України.

Пенсіонер-інвалід добровільно віддав мільйонові скарби у совєтську міліцію

Київ. — „Радянська Україна" з 24 січня дорікає пенсіонерові-інвалідові 60-річному К. за те, що він раніше не здав „державі" свого родинного скарбу, унаслідуваного від батька - ювеліра. До того скарбу, зберіганого в старому помешканні у неназваному малому містечку в Україні, належали: 22 кілограми срібних монет, багато п'ятірок царського виробу, перстені, портсигари, годинники, 997 давніх американських долярів, „повно золотих монет в іконі", разом 2 кілограми 400 грамів, в тому й луїдори, піястри, ліри та ін., „які своєю нумізматичною цінністю перевищують вартість металю", 4 коробки з необробленими алмазами, королівські сафіри, діяманти, плятинові й золоті портсигари, браслети, ланцюжки брошки, годинники, „причому серед трьох десятків обручок є й такі, що дорівнюють вартости „Волги" — дорогого совєтського авта; багато стародавніх орденів і медалів. Спадкоємець скарбу закінчив за совєтської влади Київський Університет, працював як економіст - дослідник. Під час війни перебував на окупованій німцями території. По війні працював у не названому містечку в Україні. Минулого року його обвинувачували в крадіжці 7 рублів у місцевій крамниці в якоїсь „громадянки", але „Радянська Україна" докладно не розповідає про той випадок, можливо, інспірований задля обширу чи застрашення. З репортажу виходило б, що пенсіонера „мучила совість" перед совєтською владою і він врешті прийшов сам та зголосив у міліції про свій скарб, який і забрала міліція. Пенсіонера К. не заарештовано, але газета дорікає йому, що він не здав свого скарбу раніше і не суґерував сестрі, щоб вона здала також свої „345 золотих карбованців царського чекану", яка теж позбулась скарбу. „Карну справу проти громадянина К. припинено", сповістила „Радянська Україна". Насправді ж прийшов час на початок карної справи: режим не має права присвоїти собі скарби, які належать приватному громадянинові, успадковані від батьків, як і не має права залякувати громадянина К., мовляв тільки „гуманність совєтських законів перемогла" і зберегла від суду нібито „злочинця".

100-РІЧЧЯ КНЯГИНІ ОЛЬГИ В ЛОС АНДЖЕЛЕСІ

1969 р. — це рік святкувань — 1000-ліття смерти княгині Ольги, великої історичної постаті, що своїм далекосяжним і відважним кроком дала новий напрям в розвою духовости нашого національного та історичного життя. — Цю світлу володарку — 55 Відділ Союзу Українок у Лос Анджелесі вибрав своєю патронкою, і щоби гідно та величаво відсвяткувати цю важливу подію запросив усі жіночі організації на терені Лос Анджелесу до влаштування спільними силами концерту.

16-го листопада 1969 р. концерт відбувся, і був свого роду першою спробою спільного зусилля організацій як Союз Українок, Сестрицтво при православній церкві св. Андрея, Сестрицтво при прав. церкві св. Володимира, Марійська Дружина Пань при католицькій церкві та Секція Дружин Інженерів.

Концерт мав добру програму і вийшов дуже ефектовно. Свято відкрила п. Г. Білоус, привітала присутніх та заповіла збірну декламацію - інсценізацію виконану доростаючою молоддю, зорганізованою при прав. церкві св. Андрея. Участь брали: Юрко Корінець, К. Дикун, Катруся Маланчук, Віктор Білоус, Зірка Бульчок, Гостон Прокопів і Люба Романюк. Молодь була убрана в укр. строях різних історичних діб та земель. На тлі усієї мальовничої групи Катя Дикун віддеклямувала вірш „Гимн про прапор" — Ляриси Мурович, а прапор держав Юрко Корнієць, убраний в повний козацький однострій. Інсценізацію підготовила п. Г. Білоус. Голова Союзу Укр. п. Оля Муць виголосила цікаво опрацьований доклад про часи, в яких жила і панувала княгиня Ольга. Слідував виступ квартету „Полтавчанки", який милував слухачів своїми піснями. Тенор п. Петро Марцинів своїм сольоспівом прикрасив концерт. Панна Христя Полотнянка чутливо віддеклямувала вірш О. Олеся про княгиню Ольгу.

На кінець слідувала інсценізація, постановки п. Марти Олексишин, в якій вона, убрана в чудовий стилізований стрій княжої доби ожила постать Великої Ольги. До слів декламації п. Олі Муць група виконувала гармонійні рухи а відповідне освітлення, артистичні декорації викликали незабутній ефект.. Фертепіяновий супровід перебрала п. Вахнянин-Кириленко, а оформленням сцени зайнявся п. Алексадер Муць. Стрій Ольги запроєктувала і вишила п. У. Сіяк. Було б побажаним, щоб такі спільні імпрези жіночих організацій відбувались частіше.

Л. П.

Вотервліт, Н. Й.

АКАДЕМІЯ У 1000-РІЧЧЯ СМЕРТИ СВ. КН. ОЛЬГИ

Заходом місцевого Відділу СУА відбулася тут 30 листопада 1969 р. в церковній залі укр. кат. парохії св. о. Миколая святочна академія в честь св. княгині Ольги. Голова Відділу, п. Теодозія Кушнір, відкрила академію, привітала зібраних і подала програму. Сестри Віра, Наталка й Люба Кушнірівні проспівали улюблену пісню Майбороди „Рідна мати моя" і „Пеан українським мученикам" М. Федорова при фортепіяновому супроводі п. Я. Кушніра. Змістовну доповідь — „Св. Ольга у світлі віків" прочитала п. Люба Мокей. Середношкільник Мокей Василь відіграв на фортепіяні „Українську думку" Присовського. Учениця Євгенія Бережанська продеклямувала поему Р. Завадовича „Святій кн. Ользі". Проф. В. Літинський і п. Я. Кушнір проспівали дует „Встає хмара зза лиману" й „Дивлюся на небо" при супроводі бандури (Я. Кушнір). На закінчення діти парохіяльної школи при церкві св. о. Миколая проспівали дві пісні М. Федорова: „Хай гримить небо" і „Молитву за рідний край". Академію закінчено піснею-молитвою „Боже, вислухай благання".

П. Я. Кушнір, мистецький керівник і акомпаніятор, оформив сцену, що на ній виднів великий портрет св. кн. Ольги з написом: „Рівноапастольна св. Оольга (969 - 1969)". Заля була виповнена по береги, прибули представниці Відділів СУА з Амстердаму й Коговсу.

(Прес. реф.(

Бронкс, Н. Й.

ВЕЧІР У ПАМ'ЯТЬ КНЯГИНІ ОЛЬГИ 82-го ВІДДІЛУ СУА

Включаючися в загальнонаціональні святкування тисячоліття з дня смерти княгині Ольги, 82-ий Відділ Союзу Українок на Бронксі, Н. Й. влаштував вечір у честь цієї визначної володарки княжої України. Вечір дня 16-го листопада 1969 р. відбувся в залі церкви св. Покрова на Бронксі.

Відкрила вечір голова 82-го Відділу п-ні Мирослава Савчак. Доповідь про княгиню Ольгу прочитала п-ні Євгенія Єнсен.

Самодіяльний співочий ансамбль 82-го Відділу під акомпаніямент п-ні Олени Лиско відспівав пісню - молитву „Під Твою Милость" (муз. І. Соневицького), „Колись нашу рідну хату" — Лесі Українки, муз. З. Лиська й „Княгине Ольго!" — муз. Недільського на слова о. Лончини.

Уривки з історичного роману С. Скляренка „Святослава", що стосувалися важливіших моментів з життя княгині Ольги, відчитали п-ні Ірина Іванчишин й Софія Раковська, а уривок з поеми Л. Полтави „Слово про Українку" рецитувала п-ні Анна Коженьовська. П-ні Оксана Миськів деклямувала вірш Лесі Храпливої „Княгиня Ольга".

На тлі декламацій п-ні Еля Кіршак продемонструвала одяг княгині Ольги із збірки історичних костюмів 64-го Відділу СУА.

Вечір закінчено співом гимну Союзу Українок. Після офіційної частини вечір продовжувався товариською гутіркою.

Сцена була прибрана чудовими вишивками й подобизною княгині Ольги роботи Володимира Ласовського.

В. Б.

В АМЕРИЦІ Й У СВІТІ

1,600 ОСІБ НА ПАСАЖИРСЬКІМ АНГЛІЙСЬКІМ кораблі „Оронсей" перебувають в добровільнім карантині тому, що між членами залоги й пасажирами вибухла пошесть червоного тифу. На кораблі є 600 членів залоги і 1000 пасажирів. На тифозну гарячку занедужали досі 36 осіб, і 30 осіб запідозрені в цій недузі. Лікарі стараються знайти джерело цієї недуги, досліджуючи воду, харчі і відходи пасажирів та моряків. Заразки тифу знайдено в осіб, які висіли з цього корабля в Лос Анджелесі й Сан Франсіско. Корабель „Оронсей" ставав в Шербургу, Мадейрі, Бермуді, на Флориді в Евергледсі, Нессо, в зоні Панамського Каналу і в портах Каліфорнії, а тепер стоїть у Ванкувері, Британська Колюмбія. В середу 28 січня він має виїхати з Ванкуверу в дальшу подорож довкола світу. Смертного випадку не було.

ЕКСПОРТ В ГРУДНІ СТАНОВИВ 3,238,600,000 долярів, а імпорт — 3,007,100,000, отже надвишка становила 231.5 мільйона. В цілому 1969 році експорт становив 37.-314,400,000 долярів, а імпорт — 36,051,800,000, даючи надвишку 1,251,800. Цьогорічна надвишка дещо більша в порівнянні з 1968 роком, коли вона становила 1,000,000,600 долярів. Запаси золота в грудні збільшилися на 688 мільйонів, бо стільки золота продала Західня Німеччина. При кінці 1969 року запаси золота ЗСА становили 11,859,000,-000 долярів, майже на один більйон більше, як при кінці 1968-го року.

70-річчя Української Католицької Церкви св. Михаїла в Йонкерсі

(СЖ) 9-го листопада м. р., українська громада міста Йонкерсу святкувала 70-річний ювілей своєї церкви св. Михаїла, яку побудовано 1899 р., а перебудовано в 1923 - 24 рр. Рівночасно парохіяни вітали свого нового пароха, о. прелата Івана Стаха, який прибув на місце недавно померлого декана Василя Клоса.

Ювілейні святкування почалися о год. 10-ій ранку співаною Службою Божою за померлих священиків, що були тут парохами і всіх парохіян та здоров'я теперішніх членів парохії, яку відправив новий парох о. прелат Стах, в сослуженні сотрудника о. Ричарда Бриди й тимчасового сотрудника о. Степана Кундри. Цю ювілейну Службу Божу звеличав своєю присутністю Стемфордський Єпископ Преосв. Йосиф Шмондюк, який виголосив глибокозмістовну проповідь. В почеті Преосв. Йосифа був генер. вікарій шамбелян Омелян Манастирський та колишні сотрудники йонкерської парохії.

Після закінчення Служби Божої Преосв. Йосиф, прелат Іван Стах, шамбелян О. Монастирський, разом з о. Р. Бридою і о. Ст. Кундрою, відправили Панахиду за душі всіх померлих священиків, що були парохами церкви св. Михаїла та всіх померлих парохіян. В молитвах на Панахиді поминано Єп. Сотера Ортинського і Митрополита Константина Богачевського, які відвідували йонкерську церкву; рівнож поминали останніх трьох померлих парохів нашої церкви: о. Володимира Сполітикевича, о. Василя Клоса і о. Максиміліяна Кінаша. В Богослуженнях парохіяни взяли численну участь.

Після Богослужень відбувся о год. 2-ій по полудні, в залі парохіяльної школи св. Михаїла, Ювілейний Бенкет, що його приготовили й обслуговували місцеві жіночі організації, а в якому взяло участь понад 300 парохіян і гостей. Бенкет відкрив, після проведеної молитви Преосв. Йосифом та після відспівання всіма приявними американського гимну, член Церковного Комітету п. Василь Чолій. Керівником бенкету був о. Теодор Гуманицький, колишній сотрудник йонкерської парохії та теперішній духовний опікун Коледжу св. Василія в Стемфорді. Привітавши учасників гарною українською промовою, він представив почесних гостей та відчитав привіт від заст. губернатора нюйоркського стейту, Малкома Вілсона, уродженця Йонкерсу та колишнього правного дорадника церкви св. Михаїла. Участь у бенкеті, крім вище згаданих, взяли ще 10 священиків.

Під час бенкету виголосили привітальні промови бувший мейор Йонкерсу, стейтовий сенатор, великий приятель українців, Джан Флин, директорка парох. школи св. Михаїла, Мати Григорія, яка по українськи і по англійськи накреслила історію йонкерської парохії, голова Братства св. Михаїла, Василь Мандзій, інж. Роман Бобяк від Пласту, мгр. Омелян Стрийський від місцевих організацій Визвольного Фронту і п. Михайло Платеник від Церковного Комітету, який подякував усім тим, що причинилися своєю працею до приготовлення бенкету. О. Омелян Шараневич відчитав вірш пана Андрея Вовк з Гейстінгу.

Головну промову виголосив Преосв. Йосиф Шмондюк, в якій закликав парохіян держатися своєї Української Церкви, зберігати свій обряд і традиції, виховувати своїх дітей в українському дусі та навчати їх української мови. Промову Преосв. Йосифа приявні нагородили рясними оплесками.

Заключне слово мав господар бенкету, парох о. прелат ІванСтах. Він подякував Преосв. Йосифові за те, що призначив його на йонкерську парохію та за приявність в ювілейних святкуваннях; подякував гостям, що зволили прибути на цей Ювілейний Бенкет; а вкінці дякував усім парохіянам, що так численно взяли участь в Ювілейних Богослужбах і Бенкеті. Новий о. парох зокрема дякував за сердечне його прийняття всіма парохіянами церкви св. Михаїла в Йонкерсі та просив співпрацювати з ним та допомогти довершити великого діла — побудувати нову церкву, яку заплянував його попередник, о. Василь Клос. Слово нового пароха о. прелата Івана Стаха, який вже з'єднав собі пошану й любов усіх парохіян, приявні прийняли довготривалими оплесками.

Закінчено Бенкет молитвою, що її провів Преосв. Йосиф, після якої всі присутні відспівали український національний гимн „Ще не вмерла Україна.

ЗНАКУВАННЯ ЧИСЛАМИ БІБЛІОГРАФІЇ

Загально прийнята тепер форма виносити бібліографічні назви, цитати, різні відсилки, на підвали, цебто, на самий спід даної сторінки, на котрій іде мова про якесь питання, що вимагає вказання джерела походження. Деколи одну і ту ж назву доводиться писати десятки разів друкованої праці чи під рукописним матеріялом, записками та виписками. Це займає багато місця, збільшує кошти паперу і друку, а також праці, бо після кожної цитати, думки треба назвати автора, назву його праці, місце й рік видання тощо. Правда, форма виказувати бібліографію на підвалах прийнята з усім світі, але попри це всюди, де тільки можливо і потреба, можна вживати простіший спосіб, про який будемо нижче ще говорити.

Писати статтю, повість, поезію, популярну чи наукову працю — попереджує думка — бажання самого автора, яка може бути виявом внутрішніх почувань, або загальної потреби суспільства чи врешті вроджені та набуті здібності досліджувати якесь явище, студіювати його і все це потім утривалити на папері письмом і друком. Майже всюди нам на допомогу приходить праця наших попередників, і ми, так би мовити, мусимо іти якийсь час їх слідом і дослідити те, чого вони не виявили, або чогось не розв'язали. До цього всього нам потрібно прочитати, а навіть перестудіювати праці наших попередників, поробити виписки чи нотатки, потрібні до нашої праці, і зібрані назви по даним предметі, що ми називаємо бібліографією (грецьке слово: біблос — книга, графо — пишу). В реєстрі бібліографічних назв виступає: автор, назва, місце й дата видання, тощо.

Наприклад, хтось задумав написати історію українського друкарства, отже він мусить зібрати все те, що було зже надруковано з того предмету, поробити виписки та, зібравши ввесь матеріял, сідати писати працю про друкарство. „Знакування числами бібліографії" полягає в тому, що порядковими числами реєструємо назви праць з ділянки друкарства, з таким порядку, як ми їх використовуємо, напр.:

1. Огієнко, Іван.
   Історія українського друкарства.
   Львів, 1925.
2. Винар, Любомир.
   Історія українського раннього друкарства, 1491 - 1600.
   Чикаго, 1963, і т. д.

Студіюючи праці названих вище авторів, напр. автора ч. 2. ми зробили виписку „Друкарня в Острозі"... і в кінці виписки зазначили (2 : 53-63) цеб то, що матеріял, взятий з праці автора ч. 2 (Винар, Любомир) зо сторінок 53 - 63. Збирання за таким знакуванням бібліографічних позицій дуже спрощене, бо тільки значимо кількома числами, а сама праця зареєстрована тільки раз. Але бувають праці, що мають кілька томів, тоді ми значимо (3 : 5 : 4 - 8), цебто, перше число зареєстрованої праці, друге після двокропки її том, а дальші числа — це сторінки, з яких ми зробили нотатку. Знакування можна довільно міняти, напр. 28, 2 : 4 - 6.

Коли хтось вживає цей спосіб знакування бібліографії, повинен при першій нагоді пояснити це. Це слід робити на початку реєстру літератури чи бібліографії, яку за правилом подають при кінці праці.

М. Бойко

Організації Визвольного Фронту в Трентоні відзначили 40-ліття ОУН

У неділю 2-го листопада 1969 р. українська громада в столиці стейту Ню Джерзі Трентоні велично відзначила 4-ліття постання і боротьби Організації Українських Націоналістів (ОУН), при цьому було також вшановано 10-ту Річницю смерти Провідника ОУН сл. п. Степана Бандери. Святочний Комітет очолював Зенон Федорович, голова 18-го Відділу ООЧСУ, до складу Комітету входили: Б. Дубик, А. Галайдіда, О. Гоянюк, М. Колодій, М. Кузів, О. Поліщук, М. Дзюбас, Й. Яскер і пані Ольга Дубик, Любов Гоянюк і Антоніна Шевців. Свято відбулося у формі бенкету й концерту в одній із найкращих міських заль в „Седар Гарден", і в них взяло участь понад 200 осіб старших громадян і молоді.

Серед присутніх були заступлені три українські ґенерації, українці обох віровизнань, представники установ і організацій, включно із парохом української православної церкви о. прот. Б. Желехівським, парохом української католицької церкви, о. Юрієм Маркевичем і парохом сусідньої УКГромади в Брістолі о. Романом Реваком.

Ювілейний бенкет відкрив Богдан Дубик, голова Осередку СУМА в Трентоні, проводив бенкетом і програмою З. Федорович, член Політичної Ради УККА. Головну й цікаву доповідь виголосив на тему 40-ліття ОУН головний предсідник УНПомочі і член Головної Управи ООЧСУ п. Володимир Мазур.

Доповідь була короткою, але надзвичайно змістовною і пов'язана і з сучасними процесами, що проходять на Рідних Землях. Характеризуючи ці події, доповідач говорив:

.... Зерно українського націоналізму зійшло буйним цвітом тут і там в поневоленій Батьківщині. Як же перекликаються слова Провідника Степана Бандери: „ОУН у своїй політичній програмі відкидає орієнтацію на кого - небудь", — із словами недавно померлого українського поета, що зріс в підсовєтській Україні, Василя Симоненка, який сказав про Україну:

„.... Я для Тебе
перли в душі сію,
Ради Тебе мислю і творю:
Хай мовчать
Америки й Росії,
Коли я з Тобою говорю!

Другу доповідь виголосив гість із Европи, суспільно-громадський і політичний діяч ред. Мудрик із Мюнхену, який згадав основні етапи праці й боротьби Провідника ОУН, як також поділився спогадами про зустрічі із пок. Степаном Бандерою. Обидві доповіді були переплітані мистецькою програмою, в якій виступили: Жіночий хор осередку СУМА в Трентоні під керівництвом проф. Володимира Третяка, дитячий струнний квартет родини п-ва Гуль і співоче Тріо „Соловейко" при Осередку СУМА у Філядельфії, під мистецьким керівництвом проф. Зої Маркевич і вокальним вишколом проф. Антоніни Лисенко, з складі: Леся Романець, Мар'яна Гаманюк та Ірена Зазуляк. Михайло Дзюбас з чуттям продеклямував „Молитву революціонера". Всі мистецькі виступи були гарно підготовані і своїм змістом відповідали хвилині урочистостей.

Ювілейний бенкет почав молитвою о. Роман Ревак, кінцеву молитву провів о. прот. Б. Желехівський. Ювілейні святкування в Трентоні пройшли успішно, і за це належиться признання діловому комітетові, що його очолювали З. Федорович і Б. Дубик, та всій свідомій громаді за численну участь.

(Ф.)

Вечір Довженка в Манітобському університеті

В четвер, 4 грудня 1969 р., Український Студентський Літературний Кружок при Манітобському університеті влаштував для студентів вечір Олександра Довженка, світової слави кінорежисера, письменника й мистця, з нагоди 75-ліття від дня народження (1894 - 1969). Ол. Довженко помер 1956 року.

Вечір відбувався в англійській й українській мовах. Вела його Зоряна Гриценко, він відбувся у професорській відпочивальні в будинку „Флечер Арґ'ю" в Манітобському Університеті. В програмі брали участь п. Денис Глинка, М. А., викладач звуково-зорової методи навчання в Педагогічному Факультеті Манітобського університетУ. Він доповідав на тему: „Довженко та кінематографія", та п-на Христина Гнатів, М.А., студентка в педагогічному факультеті, на тему: „Довженко — письменник". Вступне слово мав проф. Ярослав Розумний.

Довженко здобув світову славу, як кінорежисер трьома українськими фільмами: „Звенигора" (1928), „Арсенал" (1929), та „Земля" (1930). Останній шедевр, який був заборонений в Радянському Союзі за життя Довженка, мав особливий вплив на молодих кінематографів свого часу у Франції, Англії й Японії. Л Джейкоб у своїй „Історії американського фільму" назвав Довженка „першим поетом кіна". На Світовій Виставці у Брюселі в 1958 р. Довженко був визнаний як один з десяти передових мистців в 60-літній історії фільму.

В літературі Довженко писав сценарії, а пізніше повісті та новелі, коли не можливо було йому свобідно творчо працювати в ділянці фільму. Його кіно - повість „Зачарована Десна" увійшла в клясику сучасної літератури.

Крім студентів українців на вечорі були і не українці. Після дискусії була кава з солодким.

ше Президент.

Р. С.

Літературний вечір поета М. Матули в Нюарку, Н. Дж.

Друзі й приятелі з парафії Українських Православних Церков — церкви св. Вознесенія м. Нюарку, Н. Дж. та церкви св. Тройці м. Ірвінґтону, Н. Дж., відзначили 70-ліття з дня народження та першого випуску поезій поета, члена парафії св. Вознесенія — п. Мусія Матули.

Ювілей відбувся в залі церкви св. Вознесенія 14-го грудня 1969 р. Відкрив вечір о. д-р С. Гаюк, а провадив ним інж. Л. Гусак. Доповідь про творчий шлях поета зробив поет Микола Щербак. Читали твори поета І. Павленко та сам поет М. Матула.

В мистецькій частині виступали: пані Рая Валуйчик-Дідова яка проспівала три українські пісні, та п-ні Н. Наливайко і М. Череута, відспівали дві пісні. Наталочка Павленко продеклямувала вірш, що його написав поет М. Матула — „Матері". Піяніст І. Череута виконав пару творів на піяно, а віртуоз П. Каневський відіграв на акордеоні ряд українських пісень. Всі точки публіка приймала рясними оплесками.

Після офіційної і мистецької частини відбувся „чайний вечір". Під час зустрічі і перекуски склали привітання Ювілятові: о. декан стейту Ню Джерзі настоятель церкви св. Тройці в Ірвінґтоні — А. Селепина, від головної Управи ОДУМУ — Ів. Павленко, від товариства прихильників УНР — п. К. Степовий, від Товариства Одумівських приятелів — п. В. Кирейко.

Під час трапези проспівали всі присутні Ювілятові „Многая літа", та прочитано ряд привітань від осіб, неприсутніх на вечорі.

На вечорі, крім ювілята і його дружини, були син Петро і дочка Антоніна, що прибули з Вашингтону.

О. д-р С. Гаюк висловив задоволення з приводу вечора та надав слово Ювілятові п. М. Матулі, який подякував всім учасникам вечора за таку милу зустріч. Вечір пройшов в милій, родинній атмосфері. Відповідальним за чайний вечір був П. Стокальський.

Вечір закінчився молитвою, що її перевів о. протопресвітер А. Селепина.

К. Степовий

Діяльність Відділу УККА у Бриджпорті, Коннектикат

21-го грудня 1969 р. відбулися Річні Збори Відділу Українського Конгресового Комітету. Зборами проводила Президія в особах: п. В. Сливинський — голова і п. Я. Гура — секретар. Звіти здавали п. Я. Гура — секретар, п. М. Стахів — культ. осв. реф., п. О. Самчук — касир, п. А. Фалько — голова.

У звітовому році відбуто Академію з нагоди 51-ої річниці проголошення Незалежної, Соборної Української Держави. 1-го листопада відбувся Бенкет з нагоди Листопадового Зриву. Голова п. А. Фалько репрезентував Відділ на різних нарадах і бенкетах. Багато праці у відділі вложили п. М. Стахів і п. О. Самчук, а в підготовці до Бенкету п. Дарія Стахів. Платників Народного Фонду нараховує Відділ 92. Цього року приєднано 15 нових членів. До Централі вислано $865.00 Голова п. А. Фалько репрезентував Відділ на 10-ому Конгресі УККА, який відбувся в Ню Йорку, з якого здав коротенький звіт. Платники не були задоволені з піднесення Народного фонду з 10 дол. на 20 дол., а були тої думки, щоб старатися збільшити членство.

Голова Контрольної Комісії п. Т. Сливінський здав звіт з переведеної провірки, та поставив внесок на уділення абсолюторії, який Збори прийняли. Нову Управу на 1970-ий рік вибрано в такому складі: п. А. Фалько — голова, п. В. Пелещук — заст. голови, п. Я. Гура — секретар, п. О. Самчук — касир, п. М. Івашків — культ. осв.. реф., п. В. Волошин — член Управи.

Контрольна Комісія: п. Т. Сливінський, п. П. Войчук, п. В. Бабій. Новообраний голова подякував за перевибір та заявив, що постарається вив'язатися зі свого обов'язку. На наступний рік припоручено відзначити бенкетом 30-ліття УККА та зорганізувати при Відділі „Студентську Громаду", який давалося б відповідний матеріял, яка інформувала б про положення України американських студентів та американську суспільність. На тім Збори закрито.

Ярослав Гура

Гуцульський ансамбль виїхав на гастролі в Сибіру й на Далекому Сході

Совєтська преса заповнена розповідями про щасливе життя й добрі обіцяні заробітки в далеких східніх частинах СССР, а також закликами до людности України, Білорусі й ін. країн переселюватись у Сибір і в райони совєтської Азії. „Культура і Життя" з 25 січня повідомила, що „в гастрольну подорож по Сибіру і Далекому Сході виїхав Івано-Франківський гуцульський ансамбль пісні й танцю. Прикарпатці виступлять перед трудящими Чити, Благовєщенська, Владивостоку, Южно-Сахалінська та інших міст". Можна припускати, що така мандрівка гуцульського ансамблю заплянована згори для більш успішного вербування переселенців: чому не їхати до Сибіру і в Азію, коли туди приїздять навіть українські мистецькі колективи?.. Українці в РОФС і в Сибіру та в Азії позбавлені українських шкіл, бібліотек, радіопередач тощо.

Загальні збори Заповідника Маркіяна Шашкевича в Вінніпезі

Загальні Збори Заповідника Маркіяна Шашкевича відбулися 5 листопада 1969 року у Вінніпезі — прийняли звіт уступаючої Кураторії та її рекомендації.

Звітну доповідь зробив д-р Михайло Марунчак, а проф. Я. Рудницький, мґр. В. Матвіїв, Оленка Негрич, В. Записоцький, ред. А. Курдидик дали доповнення. В часі своєї семирічної діяльности Заповідник видав 12 чисел Збірника „Шашкевичіяна" та три випуски „Бібліотека Шашкевичіяни". Випущено теж спеціяльну коверту для філятелістів - колекціонерів.

Кураторія Заповідника ввійшла в наукові зв'язки з іншими українськими науковими інституціями та подібними інституціями інших народів. В бібліотеці й архіві Заповідника зберігається коло 500 різних пам'яток і документів, що стосуються Шашкевичіяни.

Кураторія висловила признання для тих членів, які власними фондами публікували деякі числа „Шашкевичіяни" та „Бібліотеки Шашкевичіяни". Вирізнено п. Мирослава Співака з Вінніпеґу та д-ра Романа П. Смика з Ковл Сиґі, ЗСА.

На зборах зроблено доповнення до статуту і покликано до життя Наукову Колеґію. Є це окремий орган для наукової праці, до колеґії можуть належати члени - науковці різних звань, походити з різних країв та континентів.

До першої наукової Колеґії вибрані: проф. Михайло Тершаковець і д-р Петро Ісаїв з Філядельфії, д-р Василь Ленцик зі Стемфорду, проф .д-р Василь Маркусь і д-р Роман Смик з Чикаґо, о. д-р Михайло Сопуляк і о. д-р Петро Качур з Едмонтону, д-р Богдан Казимира з Ріджайни, з Вінніпеґу: інж. Андрій Качор, о. д-р Олександер Баран, проф. Ярослав Рудницький, проф. Ярослав Розумний, д-р Борислав Білаш і д-р Михайло Марунчак. До редакційної колеґії „Шашкевичіяни": д-р М. Г. Марунчак, ред. Анатоль Курдидик і мистець Роман Коваль.

На зборах вибрано кураторію на трирічну каденцію: о. д-р О. Баран, голова, проф. Я. Розумний і д-р Б. Білаш — заступники, д-р М. Г. Марунчак, науковий секретар, мґр. Василь Матвіїв, рекордовий секретар, Володимир Вожик, фінансовий секретар, Василь Записоцький, касир, Оленка Негрич, архівар і бібліотекар, Мирослав Співак і Степан Рогатинський — адміністратори „Шашкевичіяни" і „Бібліотеки Шашкевичіяни", інж. Семен Романів і Андрій Господин — члени кураторії. Контрольна комісія: інж. Віктор Деденка, д-р Юрій Чубатий та Іван Нестор.

Крім низки ухвал Загальні збори винесли постанову, щоб Заповідник Маркіяна Шашкевича в науковому відношенні афіліювався з Українським Католицьким Університетом в Римі. Практичну дію в цьому відношенні переведе в життя новообрана Кураторія та Наукова Колеґія.

На Загальні збори наспіли привітання від деяких позамісцевих членів з Канади, ЗСА й Европи. На підставі статутових доповнень позамісцеві члени можуть брати участь в загальних зборах при помочі повновластей — проксі.

Збори пройшли в діловій атмосфері.

Прес. кол.

Л. ЛУЦІВ

ТАРАС ШЕВЧЕНКО — СПІВЕЦЬ УКР. СЛАВИ

Ціна 2.00 доляри.

"SVOBODA"

81-83 Grand Street

Jersey City, N.J. 07303

Українці у Флінті відзначили Роковини Самостійности й Соборности України

Посадник міста Флінту, Миш., Дональд Р. Кронін, підписує проклямацію в пошану проголошення незалежности України на день 22-го січня, 1970 року. На фото (у першому раді зліва): Христя Іваницька, Вірця Коваль, посадник Дональд Р. Кронін, і Дарця Хомик. У другім раді (зліва): проф. д-р Любомир М. Коваль, Мишиґенський Університет, о. Роман Мартинюк, парох Української кат. церкви св. Володимира, пан Іван Пивоварчук у заступстві голови Відділу УККА пана Миколи Камада, і пан Теодор Квасницький, секретар Відділу УККА у Флінті.

Флінт, Миш. (Л.М.К.). Заходами голови Відділу УККА у Флінті п. Миколи Камада, пароха Української католицької церкви о. Романа Мартинюка, і при помочі п. Івана Пивоварчука врочисто відзначено тут відновлення Державности (22 січня 1918 р.) та проголошення Соборности Земель України (22 січня 1919 р.).

14-го січня посадник Флінту Дональд Р. Кронін підписав проклямацію і визначив день 22 січня „Українським Днем" у Флінті. Це сталося в присутності делеґації, якої склад подаємо під знимкою. Посадник обдарував наші найменші делегатки - дівчатка маленькими ключами до міста Флінту. В понеділок 19-го січня о год 10-ій вечора, на зібранню міської ради м. Флінту відчитав проклямацію міський радний Мейсон. Церемонію цю передала місцева радіостанція. У проклямації говориться: „Тому, що український народ завжди виказував невмирущу любов до волі і опозицію до чужої неволі й гніту", і „тому, що американські українці м. Флінту відзначать цю дату Української Державности вивішенням українського національного прапору перед будинком управи міста", — „Отже тому я, Дональд Р. Кронін, посадник м. Флінту, проголошую 22-го січня 1970-го року, як День Української Незалежности у Флінті, і прошу всіх громадян міста незалежно від їх національного походження відсвяткувати цей День як вияв нашого признання хороброї боротьби українського народу за найціннішу мету: Волю".

В середу 21-го січня повідомлення подане на трьох шпальтах на першій сторінці 2-ої част. місцевої газети „Флінт Джорнел" під заголовком „День Української Незалежности у Флінті", попередило врочисте піднесення українського національного прапору на ратуші міста. В повідомленні з'ясовувалося події 22-го січня 1918 і 1919-го років.

22-го січня точно о год 8-ій рано зібралась наша мала громада у будинку управи міста. До нашої групи приєднався і посадник міста Кронін. Звідси, під проводом отця Мартинюка, зорганізованою колоною, Лицарі Колюмба на чолі, відтак молодь СУМА, Марійська Дружина Дівчат та молодші і старші громадяни, більшість з них у народніх строях, вирушили з будинку походом до місця, де при звуках українського гимну відбулась церемонія піднесення нашого синьо-жовтого прапору. о. Мартюк змовив по українськи молитву в намірені нашого народу: „Молимо Тебе... щоб вкоротці прийшло повне визволення українського народу з московської неволі й знущання. Зішли нашому народові сонце волі й свободи, щоб наш люд на Україні користувався такою самою вільністю й свободою, якою ми користуємося тут на вільній землі Вашинґтона". Так молився в Канаді народжений наш священик. Після вивішення американського прапору, посадник Кронін іще раз відчитав проклямацію. Церемонію закінчено молитвою по англійськи, яку відмовив пралат Міген з церкви св. Івана Вісні.

Це урочисте піднесення нашого синьо-жовтого прапору біля будинку управи міста було фільмоване місцевою телевізійною стацією і передане в 6-ій і 11-ій год. вечора в рамках вісток цієї стації. Ми раділи, як коментатор говорив: „Хоч Україна далеко звідси, але про неї не забула мала громада українського походження з Флінту й про її окупацію Росією в 1920-у році. Тому, що там на Україні не можуть українці цього зробити, вони зібрались тут під будинком управи міста, щоб заспівати свій національний гимн і вивісити свій прапор". Пан Лука Чоук, коментатор каналу ч. 12, з'ясував слухачам про значення „Дня Української Незалежности".

В неділю 25-го січня в українській кат. церкві відправлено Богослужбу в намірені українського народу, а по полудні в Народному Домі відбулась святочна академія. Академію приготовили о. парох Мартинюк, місцева учителька Марія Жук, та голова Народного Дому пан Досій. Реферат виголосив п. Дмитро Костинюк зараз по відкриттю академії паном С. Стефановим. З деклямацій гарно вив'язались дівчатка Христина Іваницька, Дарія Хомик, Дарія Шумко та хлопці Володимир Іваницький і Тарас Нагірний. Група з Рідної Школи під проводом о. Мартинюка і Марії Жук виконали в'язанку українських народних танців та вправ. Співом українського національного гимну „Ще не вмерла Україна" закінчено академію та справді врочисті, вперше в історії нашого поселення у Флінті, Січневі Роковини.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

АКОРДИ ДУШІ

Нам приємно повідомити всіх наших Читачів, що появилася чудова платівка „АКОРДИ ДУШІ", наспівана відомими сестрами — КАТЕЮ БЕРЕЗОЮ і НІНОЮ ВОЗЬНОЮ в супроводі одного з найкращих американських органістів, ГЕРМАНА ВОССА.

На платівці „АКОРДИ ДУШІ" наспівані такі зворушливі євангельські псалми: „В душі моїй", „Ласка Христа", „Підійми мене, Ісусе", „В земній долині", „Струмок Божий", „Прийшов я у сад", „Чи знаєш бій ти Ісусів", „Руки, що стікали кров'ю", „Плачте очі", „До грішного мене" і „В хвилини горя".

Ці благословенні дуети сестер — Каті і Ніни — вже передавалися в Україну на наших радіоблаговістях „Голосу Євангелії в Україну" і ми отримали чудові відклики. Нас просять, щоб сестри знову і знову співали...

Платівки зроблені з найкращого матеріялу фірмою RCA і напевно будуть правити за великі благословення для всіх, хто тільки набуде їх.

Ціна платівки: $5.00 з пересилкою. Поспішайте з замовленням на адресу:

Mr. Jaroslaw Bylen, 5529 West Berenice Avenue
Chicago, Illinois 60641, U.S.A.

З НАГОДИ СІЧНЕВИХ РОКОВИН
50.00 ДОЛЯРІВ ЖЕРТВУЮТЬ
НА ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА

ДАВРОВИЧІ

NEEDED — BLOOD DONORS — FOR BLOOD REPLACEMENT

At John F. Kennedy Community Hospital,
James Street, Edison, N.J.
or Your local American Red Cross

To be credited to replace drawn from Blood Bank for (Col.) Mr. Vladimir Kedrowsky who is hospitalized at the above hospital. His family will acknowledge service rendered in his name.

By Mrs. Katherine Kedrowsky.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ

СЛАВИ ГНАТІВ

в IRVINGTON PUBLIC LIBRARY при Civic Square, Irvington, N.J.
Виставка триватиме цілий місяць лютий. Години відвідин: щодня від 9-ої рано до 9-ої вечора, в суботи до год. 6-ої веч. Неділі зачинені.
ПРОСИМО ВШ. ГРОМАДЯНСТВО ВІДВІДАТИ ЦЮ ВИСТАВКУ.

ЙОСИП ШТАЙН

(НА СВІЖУ МОГИЛУ ДРУГА)

Сторінки „Свободи" з посмертними оголошеннями стають нашою постійною, пригноблюючою лектурою... Відходять у Вічність старі й молоді. Більше чи менше заслужені для Батьківщини українські люди.

Замість відповіді на різдвяносвяточні побажання з Німеччини нещодавно прийшла в траурному обрямуванні конверта, а в ній повідомлення про ненадійну смерть Того, до якого ми, пишучи святочні побажання, зверталися, як до живого. До повідомлення був доданий лист брата Михайла: „Юзьо упокоївся в Бозі, після триденної важкої недуги — грипи. Ніччю, на другий день Різдва Христового, він дістав важкі болі жовчі. Негайно відвезли його до шпиталю, в якому працював як медичний співробітник. Помимо усіх зусиль лікарів, серед важких болів віддав душу Богові в 2.30 годині ранку німецького часу, у вівторок, 30-го грудня 1969 року. Похоронили ми його в п'ятницю, 2-го січня цього року. Спочиває вічним сном на цвинтарів Мюльгаймі. Залишив у великому горю дружину, з якою жив всього шість років та маленького, семимісячного, адоптованого хлопчика - сирітку, що його охрестив Михасем. Ну мене, з моєю дружиною і донею Христею і сином Петрусем. Будь ласка, Іване, зроби Покійному й мені останню прислугу, повідоми, кого слід у ЗСА, про його ненадійну смерть".

Це лист д-ра Михайла Штайна, також колишнього матуриста Української Академічної Гімназії у Львові з 1932 року, абсольвента Львівського Університету, докторанта Українського Вільного Університету в Мюнхені, тепер правного дорадника німецько-американської фірми в Гельзенкірхені, в Німеччині.

Сповнивши останню прислугу, до видрукованого вже в „Свободі" посмертного оголошення, додаю ще тут мій останній салют помершому Другові. Покійний народився у Львові 14-го серпня 1910 року. Батько бл. п. Іван Штайн (помер 26-го лютого 1965 року в Малькінгу, Баварія), хоч походив з німецьких колоністів, разом з дружиною, що момерла 12-го вересня 1931 року у Львові, виховав трьох синів: найстаршого Йосипа, молодшого Михайла та наймолодшого Ярослава, що також був матуристом Української Акад. Гімназії в 1936 році, а згодом студіював, на виразне бажання батька, в Українській Богословській Академії у Львові. Ярослав згинув, як перекладач німецької армії 3-го травня 1942 р. в боях під Харковом. По закінченні Української Академічної Гімназії (філія) в 1931 році та правничих студій у Львівському Державному Університеті з дипломом маґістра прав в 1938 році, Покійний разом з родиною переселився до Німеччини. Жив у Берліні аж до покликання до німецької армії, в якій в ролі перекладача перебув усі бої в Україні, Польщі та в Райху. По закінченні війни вписався на медичні студії в університеті в Гайдельберґу, працюючи одночасно та заробляючи на студії в таборах для переміщених осіб в Міттенвальді і Мюнхені. Маючи американську візу на постійний побут в ЗСА, двічі побував в Ню Йорку. Повернувся до Німеччини, де продовжував студії в Гайдельберґу, а потім в Інсбруці в Австрії.

В 1964 році звінчався з Урсулею Деґен, маґістром Фармації та разом з нею працював як медичний співробітник в місцевому шпиталі в Мюльгаймі у Рурщині. Господь Бог не обдарував його власними дітьми разом з дружиною на сім місяців до своєї ненадійної смерти адоптував хлопчика — сирітку й охрестив його Михасем. Здавалося б, що після бурхливого, непевного, життя — доля усміхнулася до нього. Сталося інакше! Господь Бог покликав до себе. Відійшов заскоро із цього світа ще один із тих, що могли ще жити. Для родини — це велика втрата і болючий удар. Для нас — його колеґ і приятелів, — це ще один удар і... мементо морі!

Вшановуючи пам'ять Покійного, мені, як його другові хотілося б увіковічнити його пам'ять в Ювілейному Збірнику, присвяченому нашій, спільній з ним школі, що виховала нас та пустила в життя. Роблю початок доброму ділу і жертвую на Ювілейний Фонд УАГ — 10 дол. Прошу всіх, кому дорога Пам'ять нашого доброго, з голубиним серцем, Юзя — піти моїми слідами. Пожертви прошу слати на мою адресу: 112 La Clede Avenue, Trenton, N.J. 08618. USA.

Пам'ять Покійного нехай буде Вічна!

Іван Р. Костюк

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Відділ УККА, Ню Бронсвик: Дякуємо Вам за інформації про міркування учасників Загальних Зборів цього Відділу. Ваше становище в принциповій справі цілком покривається з нашим і Ви знаєте, як інтенсивно ми його обстоюємо в позитивній формі. Коли ж мова про полеміку — в ній далеко трудніше говорити і писати здержливо, аніж на повний голос. Ми вважаємо, що ми зробимо більшу прислугу великій справі „як наше „проти" її противників виявлятимемо ще більшим і ще голоснішим нашим „за" в користь тієї справи та її носіїв і звеличників.

ВШ. Н. К., Клівленд: Ми глибоко зворушені і вдячні Вам за стільки добрих слів на адресу „Свободи". Пробуємо служити нашій громаді і справі й ми також свідомі наших багатьох недомагань, часом помилок. Радите нам, щоб „обухом по голові" тих, що нас критикують. Ніколи в світі! Критика так само корисна і потрібна, як добре слово заохоти. А втім, пригадуєте афоризм Івана Франка: „Коли тебе пристрасть огорне, держи ж за зубами язик, бо хто верещить і дуріє — весь труд його зійде на пшик!"

ВШ. Відділ УККА, Сиракюзи: Вважаємо, що праця для громади є не тільки прислугою, але й обов'язком та привілеєм, як ним є і наша жертвенність на добрі цілі. ВШ. Доповідачеві Ви напевно подякували під час імпрези, отже він навряд чи бажав би собі ще публічної подяки в газеті. Так ми думаємо.

НОВЕ ВИДАННЯ!

ВАСИЛЬ КОЛИЦЬКИЙ

ДЕЩО ПРО РОГАТИН І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ УКРАЇНСЬКУ ГІМНАЗІЮ

Передне слово проф. д-ра І. Витановича • Пів-тверда обкладинка роботи мистця-маляра Богдана Певного • 21 ілюстрація • Люксусовий папір • Ціна $2.00
Пересилка: 12 центів.
Замовлення слати:
SVOBODA, 81-83 Grand St.
Jersey City, N.J. 07303

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила!

КНЯЖНА — ЧИ САМОЗВАНКА?

(Закінчення зі стор. 2-ої)

ролі Анастасії виступає в ньому шведська кінозірка Інґрід Берґман, а в ролі людини, що її протеґувала — Юль Бріннер.

У цьому фільмі виступають також білі російські еміґранти, які вдень працюють як шофери, кельнери, послугачі в ресторанах, а ввечері прибирають свої колишні титули і вдягаються в мундири, що їх носили на царському дворі. Тут також введено постаті спекулянтів, які використовують своїх же і доробляються грошей, понижуючи дворянську гідність.

Незалежно від вироку суду в Карльсруге, що фактично прибє тільки правну печатку до попередніх розправ, питання, чи ця 69-річна жінка є справді дочкою царя Миколи II, чи самозванкою, залишиться нез'ясованим.

ПОДЯКА

В понеділок, дня 1-го грудня, 1969 р. Всевишній покликав до Себе
НАШОГО НАЙДОРОЖЧОГО МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

Митрофорного Протоєрея
о. ЮРІЯ СІКОРСЬКОГО

Похорон відбувся дня 7-го грудня, 1969 р. на Укр. Правосл. Цвинтарі в Саувт-Баунд Бруку, Н. Дж.

Цією дорогою висловлюємо нашу найщирішу подяку Високопреосвященнішому Владиці Олександру, що Своєю присутністю в похоронах звеличав його, як рівнож за зворушливі, теплі слова в Церкві-Пам'ятнику над домовиною.

Сердечна подяка Високодостойним Отцям: Деканові Нюйоркської Округи — Митр. Прот. о. А. Селецькі, Митр. Прот. о. І. Данилевичу, Митр. Прот. о. І. Білякові, Митр. Прот. о. Ф. Форостієві, Митр. Прот. о. П. Фалькові, Митр. Прот. о. Ф. Кульчинському, Митр. Прот. о. І. Гундякові, о. Прот. П. Мелехові, о. Прот. М. Борисенкові, о. Прот. Іванові Кульчицькому, о. Прот. Н. Столярчукові, о. Прот. Б. Желехівському, о. Прот. С. Непрелеві, о. Прот. М. Земляченкові, о. Прот. П. Шпирукові, о. Прот. Коханському, о. Прот. Іляшенкові, о. Прот. П. Стельмахові, о. Протод. В. Поліщукові за їхні молитви під час похоронних відправ та Служби Божої і за зворушливі прощальні слова.

Особливу подяку складаємо о. Євгенові Новицькому за Його духовну опіку під час тяжкої хвороби, за щоденне відвідування хворого о. Юрія в дома і в шпиталі, за уділення останньої Сповіді й Св. Причастя та за сумлінне обслуговування Парафії на протязі трьох місяців.

Всім Парафіянам, що відвідували пок. о. Юрія як рівнож всім друзям і знайомим велике спасибі.

Сердечна подяка Парафіяльній Раді і всім Парафіянам за переведення похорону. Особливо дякуємо Сестрицтву за уряджения поминального обіду в день похорону, а також за поминки в 40-й день після смерті.

Щира подяка всьому Хорові під диригентурою п. Дмитра Олійника, що так віддано звеличали прекрасними співами похоронні відправи.

Дякуємо за квіти, дякуємо всім тим, що прощали Покійного над могилою й на поминальному обіді.

Щира подяка п. д-рові Хилякові за лікарську опіку. Спасибі погребовому заведенню п. Петра Яреми за зразкове переведення похорону.

Не в силі висловити нашої вдячности і подяки всім Парафіянам, Друзям, Знайомим, хто молитвами, словами і пожертвами спричинились до звеличання світлої пам. нашого дорогого мужа, батька і прийшли з розрадою і поміччю у нашому безмежному смутку.

Ми просимо Господа, щоб Він нагородив Вас Усіх Своїми небесними щедротами.

Опечалені:
ДРУЖИНА, ДІТИ І РОДИНА

Пласт в ЗСА відбув відправу станичних

Ню Йорк (амм). — В неділю, 1-го лютого тут відбулася дводенна відправа голів і пластових станичних старшин і кошових із ЗСА. Заступлених було 24 станиці (на всіх 30). В цьому були делеґати з далеких станиць, як Міннеаполіс, Денвер і Лос Анджелес. Пленарні наради відкрив о год. 11-ій в суботу, 31 січня, голова Крайової Пластової Старшини пл. сен. Ярослав Бойдуник та, привітавши присутніх, передав голос першому доповідачеві о. Маркові Дирді, ЧСВВ, на тему: Вплив християнського виховання на молодь в теперішньому світі". Після доповіді було кілька запитів і присутні перейшли на наради в сесіях. Сесія станичних під проводом заст. голови КПС, пл. сен. П. Дорожинського вислухала звітів діловодів КПС про актуальні питання, які доповняли учасники з терену. Сесія кошових, що її вели по черзі діловоди КПС, пл. сен. Христина Навроцька голова виховного сектора (відкривала), пл. сен. Слава Рубель, командантка пластунок і пл. сен. Нестор Колцьо, ком. пластунів. Наради й дискусія розвивалися на тлі чотирьох доповідей: 1. „Пласт в ЗСА під сучасну пору" — Х. Навроцька, 2. „Як зацікавити молодь читати українську книжку" — Ляриса Онишкевич, 3. Вживання наркотиків і наслідки" — Ігор Раковський, 4. „Цьогорічні пластові табори та добір булав до них" — Зенон Корчинський. Перший день нарад закінчено спільною вечерею в Народнім Домі, під час якої присутні (біля 50 осіб) послухали пісень, виконаних юначками нюйоркського коша. Співала група під проводом і акомпаніяментом пл. вір. Юліяни Осінчук і хор юначок 30-го куреня в супроводі трьох гітар, з диригентом пл. розв. Квіткою Цісик. Недільні пленарні наради, що тривали від 10 рано до 4 по пол., присвячені були оживленій виміні думок на тему наболілих питань, що їх порушено в звітах з місць.

ДАТКИ
НА ЕНЦИКЛОПЕДІЮ УКРАЇНОЗНАВСТВА
яку видає НТШ — Сарсель, Франція.

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра ЯРОСЛАВА ШИПАЙЛА
склали:

1. Олександра і Омелян Тарнавські, Торонто	$25.00
2. Олена і Євген Бориси	20.00
3. Іванна і Орест Лисинецькі, Ірвінґтон, США	15.00
4. Стефа і Володимир Березовські, Торонто	15.00
5. Ольга Шипайло, Торонто	10.00
6. Климентина Кульчицька, Філядельфія	10.00
7. Мирон Шарко, Гаррісбурґ, США	10.00
8. Ярослав Шарко, Філядельфія	10.00
9. Наталія і Мирослав Головаті	10.00
10. Марія і Зенон Зелені, Торонто	10.00
11. Софія Олесницька, Ірвінґтон, США	10.00
12. Степан Гела, Торонто	5.00
13. д-р А. Яворський, Торонто	5.00
Разом	$155.00

Замість квітів на могилу
бл. п. Б. ЗЕЛЕНОГО у Віндсорі:

1. Зелений Зенон	$10.00
2. Зелені Ю. і Н.	10.00
3. Зелений Ростислав	10.00
4. Горохович Тоня	10.00
5. Ковчі Роман і Ярослава, Дітройт	10.00
6. Панасейки, Лондон	10.00
7. Серединська Галя, Дітройт	10.00
8. Стеці Михайло і Оля	10.00
9. Гарух Богдан, Монтреаль	5.00
Разом	$85.00

Замість квітів на могилу бл. п. ВОЛОДИМИРА ГОЛОВАЧА — Товариші зброї $30.00

Замість квітів на могилу бл. п. АНДРІЯ МУДРИКА — д-р А. Яворський 5.00

Замість квітів на могилу бл. п. М. САВИЦЬКОГО — Слободяни А. і М. 10.00

Замість квітів на могилу бл. п. ген. М. КАПУСТЯНСЬКОГО — Н. К. Несторовська-Обаль 25.00

Замість квітів на могилу бл. п. ІРИНИ МАЛАНЧУК — Р. Копач 10.00

Замість квітів на могилу бл. п. В. БІЛОУСА, Ст. Катеринс — Рудейські Т. і О. 25.00

Замість квітів на могилу бл. п. Стрийкові О. ХАРХАЛІСОВІ — Ващуки Євген і Марта 15.00

Замість квітів на могилу
бл. п. д-ра ВОЛОДИМИРА КІНДРАЧУКА в Гамілтоні, Онт.

Марія Кіндрачук (дружина), Ігор (син), Мирослава Багрій і Анна Бровар (доньки)	$70.00
Приятелі і знайомі в Гамілтоні	45.00
проф. Оксана Бризгун-Соколик	10.00
Разом	$125.00

Замість квітів на могилу
бл. п. ЛЕОНІДА ДРЕБОТІЯ
(зібрав інж. О. Дикун)
По $1.00 — 1. Бардин А. М., 2. Березовський В., 3. Гембатюк Я., 4. Держко О., 5. Дикун М. і О., 6. Джуглей Ольга, 7. Елішевська О., 8. Желтвай А., 9. Клос Я., 10. Криштальович І., 11. Міґус М., 12. Мойсяк Ірина, 13. Романець С., 14. Фролик Н., 15. Станько В. Разом $15.00

Замість квітів на могилу
бл. п. ВАСИЛЯ КРИВОУСА

По $10.00: 1. Шкільник І. і Л., 2. Реплянські Г. і М.	$20.00
По $5.00: 1. д-р Б. Боцюрків, 2. Вжесневська І., 3. Закидальська Н.	15.00
По $3.00: 1. Джулинська Т., 2. Горохович Т., 3. А. Жаровська, 4. Л. Осьмак	12.00
По $2.00: 1. Р. Келембет, 2. Н. Ключко, 3. А. Копач, 4. А. Палієнко, 5. Л. Пендзей, 6. Н. Томцьо, 7. З. Хабурська, 8. М. Янішевська, 9. І. Яців	18.00
Разом	$35.00

Дальші датки просимо слати на адресу:
PATRONAT NTSH, c/o Mr. E. Borys, 16 Bracondale Hill Rd., Toronto 4, Ont. або складати: PLY, Coo-op Ltd., 768 Queen St. W., Toronto 3, Ont. Canada.

Замість квітів на могилу
бл. п. РОМАНА КОРЖА
складають на фонд будови собору св. Софії в Римі: д-р Микола і Лариса Войтовичі — $20.00; О. Юрій і Катрія Горобійовські — $10.00; Данило і Галина Пісецькі — $10.00.

Замість квітів на свіжу могилу Моєї Найдорожчої і Незабутньої Учительки
сл. п. СТАНИСЛАВИ ЗАХАРІВ
дарую $20.00 на Фонд Катедри Українознавства в Гарварді

Микола ЛЕБЕДЬ, дружина ІРЕНА, дочка ОКСАНА, зять ЄВГЕН

Замість квітів на свіжу могилу
бл. п. АННИ КАРДАШИНЕЦЬ
складають на Допомоговий Фонд Карпатського Союзу

інж. Юрій КОСТЮК	$20.00
Юрій ГРИЦЮК	20.00

КОМІТЕТ СПІВПРАЦІ КОМБАТАНТСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ в НЮАРКУ, Н. Дж.
1 УД УНА, ОбВУА, УПА
ЗАПРОШУЄ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО НА

ВЕЛИКІ ВОЯЦЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

Субота, 7-го лютого 1970 р., початок: 7:30 веч.

В залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
140 Prospect Avenue, Irvington, N.J.
ОРКЕСТРА: БОГДАНА ГІРНЯКА
Столики замовляти в „Дніпрі", Tel.: 373-8783

Відзначення Ювілею 20-річчя СФУЖО в Торонті

14 грудня 1969 р. в залі Святомиколаївської рідної школи відзначено 20-річчя існування Світової Федерації українських Жіночих Організацій святковою Зустріччю з громадянством міста Торонта.

Зібрання відкрила п-ні М. Солонинка, голова Ц. ОЖ ЛВУ, місто - голова СФУЖО і керівник Ювілейного комітету, привітавши приявних, що вщерть заповнили залю. Вона згадала померлих голов СФУЖО Олену Кисілевську та Олену Залізняк, яких вшановано однохвилинною мовчанкою.

Пані Ст. Савчук — голова Ц. ОУК і діюча містоголова СФУЖО виголосила доповідь, згадала про перший жіночий конгрес в 1948 році у Філядельфії, на якому основано СФУЖО, та про діяльність і досягнення протягом 20-ти років. СФУЖО брало участь у першому Світовому Конгресі Вільних Українців в 1967 р. в Ню Йорку, влаштовуючи Світову сесію в її рямцях. Для тісної співпраці голова СФУЖО є членом Секретаріяту СКВУ, представниці СФУЖО працюють в поодиноких комісіях. СФУЖО нав'язало і розвиває широку діяльність у взаєминах з світовими жіночими організаціями, висилаючи делеґаток, які беруть участь у Конґресах, ознайомлюючи з становищем і проблемами української жінки на рідних землях. Висилається меморандуми до комісій при ОН в Ню Йорку, зокрема до комісії прав людини. Кінцеве слово сказала п-ні Ол. Ковальська, заступник голови Крайової управи у ЛУКЖ, подякувавши членам комітету та іншим членам з жіночих організацій, які вложили багато зусилля для зорганізування цього успішного свята.

Мистецькі виступи двох молоденьких піяністок — Галі Безхлібник і Марти Пловак та мистецьке читання вірша зі збірки „Рінь" Ольжича пані мгр. Адріядни Стебельської.

В кутку залі розложено на столах деякі зразки видань жіночих організацій в Канаді: ЛУКЖ — Жіночі сторінки з „Нашої Мети", Хроніка ЛУКЖ та проєкт обгортки журналу ЛУКЖ „Наша дорога", що має вийти на початку 1970 р., альбом кольорових знимок з останнього Конгресу католицьких організацій в Едмонтоні, що їх зняла і виконала п-ні Ірина Малицька — голова Крайової управи ЛУКЖ. Від ОУК поставлено деякі примірники журналу „Жіночий Світ", таблиці вишивок, від ОЖ ЛВУ деякі жіночі сторінки з „Гомону України", Календар Г. М. з 1962 р. з хронікою 10-літньої діяльности ОЖ ЛВУ, брошури англійською і французькою мовами про українських героїнь, та англійську про княгиню Ольгу.

В іншому кутку влаштовано виставку вишивок, які пояснила п-ні Г. Ганківська — голова Фінансової комісії СФУЖО і поінформувала, що вони виконані курсантками школи пані Люби Луцької, які за навчання жертвують датки на фонд СФУЖО.

Мисткиня п-ні Галина Новаківська подарувала олію „Каштани" на розігравку, що видатно причинилося до поповнення ювілейного фонду СФУЖО.

При святковім столі, який зі смаком удекорувала п-ні Ольга Топлін, чай наливали пані: Ст. Глинка, М. Бойчук, Г. Ганківська, Ол. Заяць і К. Кравс. Серед приязного довкілля довго гуторили приявні, обмінюючися думками при каві і чаю та смачнім печиві, яке жертвували члени Відділів жіночих організацій (ЛУКЖ, ОУК, ОЖ ЛВУ) м. Торонта.

Леоніда Вертипорох

РІДКІСНИЙ ВИПАДОК ТОРНАДО В УКРАЇНІ

Київ. — „Раптом з поля на територію колгоспного господарства села Стражгород Теплицького району на Вінниччині увірвався небувалої сили вихор, знищуючи все на своєму шляху. Дерева діяметром півметра, а то й більше виривалися з корінням, або ламалися навпіл. Вози разом із запряженими кіньми котилися подвір'ям, мов перекотиполе. Могутня свічка вихору пронеслася і над селом, трощачи все на своєму шляху. Такого вихору не пам'ятає жоден старожил". Про вихор чи торнадо сповістила „Молодь України" з 25 січня 1969 р.

Папа рішуче боронить целібат в Римо-католицькій Церкві

Рим. — Папа Павло VI якнайрішучіше виступив в обороні целібату в Римо-католицькій Церкві, виключивши не тільки його скасування, але навіть дискусію на цю тему. У своїй промові до вірних на площі святого Петра у Римі в минулу неділю 1 лютого ц. р., яку Папа відчитав із приготованого тексту, Папа назвав целібат „чудовим клейнодом" Римо-католицької Церкви і твердив, що „неможливо зректися його або піддати його під сумнів. Це було б завершенням назад". Папа Павло VI мав на увазі декрет Папи Григорія VII з 1075 р., яким заборонено жонатим духовникам виконувати душпастирські функції. Та промова Папи Павла VI стосувалася безпосередньо п о с та нови восьмох єпископів Римо-католицької Церкви в Голляндії, які на своєму Синоді 19 січня ц. р. солідаризувалися з прийнятою великою більшістю голосів постановою Голляндської Церковної Ради з 7 січня ц. р., в якій вимагалося скасувати обов'язковий целібат і допустити жінок до священичого стану. Примас Голляндії, кардинал Бернард Альфрінк, мав в цій справі виїхати до Риму на наради з Папою, але до цього часу не поїхав. Цей недільний виступ Папи виключає порозуміння і, мабуть, ускладнить конфлікт всередині Римо-католицької Церкви.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Понеділок, 2 лютого 1970

300 БУКСИРНИХ ЧОВНІВ І КОРАБЛІВ не працюють в Нюйоркському порті, бо застрайкували працівники, які їх обслуговують, домагаючися двічі більшої заробітної платні впродовж найближчих чотирьох років. Внаслідок цього страйку вже нема частини пального, яке мало прибути до порту в неділю 1-го лютого. Коли страйк потриває довше, то порт Ню Йорк буде спаралізований, не буде кому притягати кораблі до причалів, які мусітимуть чекати на приплив моря. Залізничні працівники не страйкують, бо судова заборона страйку важна на 10 днів, під час яких сподіваються дійти до порозуміння між залізничниками і власниками залізничних ліній.

Д-Р АРТУР Ф. БИРНС СКЛАВ ПРИСЯГУ як десятий з черги голова Федеральної Резервової Ради, зайнявши цей пост після Вілліяма МекЧесні Мартина, який зрезиґнував. Під час заприсяження нового голови Федеральної Резервової Ради президент Ніксон натякнув, що він бажав би, щоб зменшені були відсотки від позичок. Резервова Рада незалежна від Уряду, але новий її голова Бирнс — це приятель Ніксона, і він, припадком, може мати такі самі думки про економіку, як Президент. Менші відсотки від позичок зможуть не допустити до глибшої рецесії, якої не хоче Уряд, що плянує поборювати інфляцію.

ЗЯТЬ ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА І ВНУК покійного президента Айзенгавера Дейвід Айзенгавер зголосився як доброволець до служби в резерві фльоти. Цим своїм вчинком він зломив родинну традицію, бо й його батько Джан Айзенгавер служив при армії. Але президент Ніксон вдоволений з рішення свого зятя і сказав йому під час складення присяги в Білому Домі: „Я маю кілька одностроїв фльоти, ви зможете їх вживати". Ніксон служив як старшина фльоти під час війни. Дейвід Айзенгавер зголоситься до військової служби на початку осени після закінчення коледжу в Нюпорті, Ровд Айленд, як кандидат до офіцерської школи.

ТОРГОВЕЛЬНА ПАЛАТА ПЕРЕДБАЧАЄ в цьому році рекордово велике число страйків. Це передбачення надруковане в додатку до найновішого двотижневого звіту. Провідники робітничих спілок турбуються тим, що збільшуються ціни на товари і щораз більші податки, і що одночасно зменшується купівна сила заробітних платень робітників. Робітничі спілки домагаються великого збільшення платень в переговорах про заключення нових договорів про працю, і внаслідок цього виникають і виникатимуть страйки.

СТАРША ДОНЬКА ПРЕЗИДЕНТА НІКСОНА 23-річна Тришія занедужала на кір. Її лікує лікар Білого Дому д-р Волтер Ткач, який із дружиною Президента в суботу 31-го січня виїхав із Вашингтону до Кі Біскейн на Флориді, де пацієнтка лікувалася з інфлюенци, на яку занедужала була три тижні тому. Пацієнтка не була імунізована (щеплена) проти кору. Уряд Публічного Здоров'я рекомендує всім дітям у віці від одного року щепитися проти кору. Майже всі американські діти у віці від 15 років вгору були щеплені проти кору і їм не грозить ця недуга. Давніше не щепили проти кору. Президент Ніксон мав кір в дитячому віці, і йому не грозить ця недуга вдруге.

ЗАХІДНЬО - НІМЕЦЬКИЙ КАНЦЛЕР ВІЛЛІ БРАНДТ БУВ два дні у Парижі на нарадах з французьким президентом Жоржом Помпіду й іншими тамошніми державними мужами. Це була перша візита Брандта у Парижі в характері канцлера. За французько-німецьким договором з 1963 лідери обох держав двічі в році відвідують одні одних. Брандт запевнив французів, що заходи Західньої Німеччини осягнути кращі взаємини з СССР й іншими комуністичними країнами ні в чому не послаблюють її вірности союзові з Заходом. Рішено тісно співпрацювати в продукції атомової енергії для мирних цілей та в переговорах з Британією про її приступлення до Спільного Господарського Ринку, що має статися до 1 липня цього року.

ВІЛЬНИЙ КИТАЙ НА ФОРМОЗІ (ТАЙВАНІ) ДІСТАНЕ від Америки 34 джети „Ф-100", замість новіших джетів типу „Фантом", внаслідку гострих суперечок у Сенаті щодо призначення бюджетових сум на ті нові джетові бомбовики. Вільний Китай має військове летунство силою 375 американських машин.

КОМІСІЯ ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ СКЛАЛА проєкт міжнародної конвенції з гострими приписами проти міжнародної торгівлі та продажу різних наркотиків, між ними ЛСД. ЗСА, Британія й інші високо промислові держави висловлювали різні застереження проти того проєкту, маючи на увазі великий власний фармацевтичний промисл. Вони займали становище, що це внутрішня справа їх країн.

ОРГАН ВАТИКАНУ „ЛЬ'ОССЕРВАТОРЕ РОМАНО" ПРИНІС статтю кардинала Жана Данієлю, в якій той кардинал різко критикує становище голляндської ґієрархії проти обов'язкового целібату. Кардинал Данієлю признає, що целібат не є теологічною доктриною, а радше традицією і формою дисципліни духовників, признає теж існування в Католицькій Церкві жонатих духовників, але окреслює виступ голляндського вищого і нижчого духовенства проти целібату, як непослух і виклик супроти Папи Павла VI, переконаного прихильника целібату.

В АФРИКАНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ ЛЕСОТО ПЕРЕВЕДЕНО державний переворот. Прем'єр Лібуа Йонатан проголосив припинення важности конституції, скинув конституційного монарха та арештував лідера опозиції. Річ у тому, що офіційно в недавніх виборах урядова і опозиційна партії дістали по 23 мандати до 60-членного парляменту, але опозиційна партія проголосила, що це пофальшований вислід, бо вона, опозиція, отримала на 10 мандатів більше. Лесото, з 1 мільйоном населення, живе у згоді з сусіднім біло - расистським Південно - африканським Союзом. Черні націоналісти в Лесото поборюють цю політику, солідаризуючись з чорними в Південній Африці.

Вийшов збірник промов у Конґресі, присвячених Поневоленим Націям

Вашингтон. — У кінці 1969 р. державній друкарні у Вашингтоні вийшов збірник на 106 сторінок під наг. "Forward-Looking Addresses in the House of Representatives on the Captive Nation Week Movement". Збірник починається ухвалою, винесеною в Палаті Репрезентантів: „Постановлено, щоб на вшанування в липні 10-ої річниці закону — проголошення Тижня Поневолених Націй, підписаного в 1959 р. Президентом Двайтом Айзенгавером, та на відзначення трагедії Чехо-Словаччини, — видати збірник дотичних документів"... Передмову до цього видання написав відомий прихильник Поневолених Націй, в тому визвольних змагань України, конґресмен Даніель Флад із Пенсильвенії. До збірника входять промови у Палаті Представників на тему Поневолених Націй, прикладені до тих промов багато документів, заяви сенаторів на цю ж тему, тексти проклямацій губернаторів і посадників міст ЗСА на відзначення Тижня Поневолених Націй в 1968-69 роках, повний текст закону ч. 86-90 про щорічне відзначування Тижня Поневолених Націй та ін. документи. На стор. 54 опублікована промова відомого прихильника поневолених комунізмом народів конґресмена Джозефа Мініха, в якій особливо яскраво висловлено головне завдання й мету проголошення цього тижня Урядом ЗСА: „Пане Спікер, нашим щорічним відзначуванням Тижня Поневолених Націй ми сприяємо тому, щоб ніколи не погасло палаюче у серцях народів Сходу Европи сяйво свободи. Ті відважні люди знають, що ЗСА є цитаделею свободи. Ми мусимо підтримувати їх у їхніх важких змаганнях за право на власну державність ,вільну і справедливу".

Цей збірник документів першорядної політичної ваги вийшов з ініціятиви Президента УККА і голови Крайового Комітету Тижня Поневолених Націй проф. д-ра Лева Добрянського. Бажаючі одержати збірник безкоштовно для власних бібліотек та для того, щоб передати примірники до міських бібліотек, до університетів і коледжів, мають звернутись листовно до конґресменів своїх стейтів. Збірник надсилається безкоштовно, однак у кількости, що не перевищує 7-10 примірників.

Число безробітних може збільшитися до 5.3 відсотка

Вашингтон. — Провідник республіканської меншости в Сенаті сенатор із Пенсильвенії Гю Скотт заявив, що президент Ніксон не буде інтервініювати, поки число безробітних не збільшиться з 3.4 відсотка до 5.3 відсотка. Щоб це сталося, то мусіло б число безробітних збільшитися на один мільйон осіб. Економісти твердять, що зменшення темпу збільшення економіки потрібно до того, щоб сповільнити інфляцію, яка обезцінює вартість доляра, здорожчуючи ціни товарів і праці. Скотт сказав, що коли відсоток безробітних дійде до 5.3 відсотка всіх робітних сил країни, тоді Президент старатися буде монетарною політикою поправити ситуацію на ринку. З повищого виходить, що число безробітних може значно збільшитися, і то навіть більше, як на 5.3 відсотка робітних сил.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

НЕДІЛЯ, 22-го ЛЮТОГО 1970 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 245 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Православ. Церкви св. Тройці при 824 Adelin St. На порядку: звіт Управи і вибір делеґатів та їх заступників на 27 конвенцію УНС. — М. Мартиненко, секретар.

ТОЛІДО, Огайо. В-во св. о. Николая — 167 Відд. повідомляє, що на річних зборах переобрано Управу Відділу ту саму на 1970 р. Збори Відд. відбуватимуться що три місяці, в другу неділю по першім, в залі св. Михаїла, 2824 Лагриндж вул. — М. Закорчений, предс., Ів. Вельґан, секр.

Праця
MALE

Drivers

Кілька вільних місць. Треба бути обзнайомленим з околицею Ню Джерзі. Анг. мова, постійна праця, добра платня, добрі умовини. Тел. за домов.
(201) 289-8594

EXPERT
AUTOBODY REPAIRMAN and HELPER
Call (203) 375-3070
Johnny's Auto Body
1788 Barnum Avenue
Stratford, Conn.

ARE YOU LOOKING?
An excellent opportunity is available for 1st class machinists. To take charge of production. Direct Personnel, & process work orders. Pleasant working conditions. All benefits. Excellent wages.
Call 891-3200, or apply
VEMALINE PRODUCTS
455 Main St., Wyckoff, N.J.

CABINETMAKER
СПЕЦІЯЛІСТИ
Спеціялісти до виробу шаф і лавок, також спеціяліст до обслуги машин "an architectural woodworking". Досконалі умовини праці і всі бенефіти.
Gayeski & Sons Woodworking
263 S. River Street
Hackensack, N.J.
Tel.: (201) 487-1043

DRAFTSMAN
до архітектури внутрі, шафи і плоскорізьби. Доск. умовини праці і всі бенефіти.
Gayeski & Sons Woodworking
263 S. River Street
Hackensack, N.J.
Tel.: (201) 487-1043

SPRAYER & WOOD FINISHERS
Спеціяліст до обприскування і викінчування різьблених панелів та інших дерев'яних робіт. Знамениті умовини праці й усякі бенефіти.
Gayeski & Sons Woodworking
263 S. River Street
Hackensack, N.J.
Tel.: (201) 487-1043

Man wanted to operate
DISH WASHING MACHINE
Will train. 40 hr. week, no Sat. or Sundays. Uniform, insurance, meals furnished. Cacation after one year. Good starting rate.
Brass Rail,
c/o All State Insurance
Murray Hill, N.J. 201 464-2000,
Ext. 202, Mr. Clark

ESTABLISHED FOOD PROCESSORS
Good opportunity for pleasant work. No experience necessary. Liberal benefits. Many jobs available. Please apply 7 a.m. to noon
STAR FOOD CO.
191 Gould Avenue
Paterson, N.J. 271-2459

Праця
HELP WANTED FEMALE

WOMEN
To operate small product machines. Pleasant working conditions. All Benefits.
Call 891-3200, or apply
VEMALINE PRODUCTS
455 Main St., Wyckoff, N.J.

CLERK-TYPIST For
Collection Work in Accts/Pay Dept., will train if necessary: must be reliable, alert and punctual. No objections to mature person. Good starting salary, usual benefits. Buses 11 and 12 pass door. Apply to Mr. John Stafford. Lifschultz Fast Freight, 124 Poinier Street, Newark, N.J. (201) 242-3333

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
ДІВЧАТА
Досвід неконечний. Голос.
9 рано — 3-тя по пол.
Dielectric Products Co.
125 Virginia Avenue
Jersey City, N.J.

PRODUCTION EQUIPMENT MAINTENANCE
Mechanics wanted to maintain production equipment
Good Starting Salary — Automatic Increases
Paid Blue Cross — Paid Vacation
Sick Days — Paid Holidays
Overtime Available
Opportunity for advancement into Management.
AMERICAN CONTAINER CORPORATION
1741 W. Edgar Rd. — Linden, N.J.
CALL KEN WATT — 486-1300 FOR APPT.

„Перша книжка Лесі Лисак, що напевно зверне на себе увагу нашої читацької публіки. Зібрані в ній оповідання, літературні фейлетони, етюди. У широкій розмаїтости тем, що їх розкриває авторка в „Терпких пахощах" — вона сама та її юність, наші „сірі" та визначні люди, наша молодь, якою можна гордитись.

Глибокою тугою за прекрасною Україною, „сонячною меланхолією" перейняті Лесині оповідання, де з однаковою любов'ю знаходить вона місце для речей великих і малих. А любов до свого, рідного, до народу і його землі зветься патріотизмом. І тому оповідання Лесі Лисак не тільки сантиментальні, але й патріотичні".

Ілюстрації Богдана Титли. Стор. 344. Ціна $5.00 і 12 центів кошти пересилки. Замовлення слати до:
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
JERSEY CITY, N. J. 07303

Питайте у всіх книгарнях за нововиданою книжкою
ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК
Автор
МИХАЙЛО ДАНИЛЮК
— лікар, журналіст, громадський діяч — представляє визрівання національної свідомости на Волині, прихід окупантів — совєтських і німецьких — і боротьбу проти них
Для багатьох розкриває незнану панораму героїчних дій українських повстанців на Крем'янеччині в роках 1942-43
288 сторін друку. Ціна $3.50 в м'якій оправі
"SVOBODA"
81-83 Grand Street — Jersey City, N.J. 07303

Найновіше видання Кооперативного Видавництва „ЧЕРВОНА КАЛИНА"
Володимир Галан
БАТЕРІЯ СМЕРТИ
Це книжка військовика і громадського діяча
Світлини, військові мапи-нариси, виготовлені сотником Йоахимом Вишневецьким, баталістичні кольорові образи Леоніда Перфецького прикрашують цю книжку. Мистецька обгортка Богдана Божемського. Спомини починаються Піснею Артилерії — слова і мелодія Романа Купчинського.
Ціна в м'якій оправі: $5.00. Замовлення і належність (чеками або М. О.) слати на адресу:
"Svoboda"
83 Grand Street — Jersey City, N.J. 07303

Різне

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ

ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ
Д-ра Й. МІЛЛЄРА
ЗІЛЛЯ
J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6.
а вже за кілька годин, а найдальше слідуючого дня почуєтесь ліпше
Це зілля ділає дуже скоро і дуже помічне в слідуючих недугах: квасн жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, завороти голови, біль у крижах і інші недомагання
Ціна одної пачки $10.00, якщо хочете для своїх приятелів, тоді 3 пачки тільки — $20.00.
Якщо Ви незадоволені протягом 24-48 годин, зверніть пачку, а гроші будуть Вам сейчас повернені
Пишіть зараз, долучуючи чек або моні ордер на адресу THE MILLER CO., INC. Dpt. 4! 790 Broad Street, Newark, N.J.

Різне

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430 — ОФЕРУЄ ДО ДНЯ 28 ЛЮТОГО 1970 автомашини ЗАПОРОЖЕЦЬ ZAZ в ціні $1,850.00. Урядові години від понед. до суб. 8:30-6:00 вечора, в неділю від 10-2 по пол.

ВОРД Б.
5 ІДЕЙ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ
Ціна 2.00 доляри
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Л. ЛУЦІВ
МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ
Ціна $1.50
"SVOBODA"
81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. 07303

Funeral Directors

Theodore WOLINNIN, Inc.
Директор
Похоронного Заведення
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ.
Контрольована температура. Модерна каплиця до ужитку ДАРОМ
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

КОВАЛЬЧИК
FUNERAL HOME
Completely
AIR CONDITIONED
Займається Похоронами в стейті NEW JERSEY.
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в ночі
WILLIAM F. RASLOWSKY, Manager
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
Jersey City, N.J. 07302
HEnderson 4-5131

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
2844 Westchester Avenue
NEW YORK, N.Y. 10461
Tel.: 863-2475
Директор
ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

Іван Бунько
Директор Українського Похоронного Заведення
(Попередньо при East 5th St., New York City)
Тепер є в асоціяції з
METROPOLITAN FUNERAL SERVICE INC.
191 Ave. "A" (Cor. 12th St.)
New York, N.Y. 10009
Business Phone: 674-8630
Home Phone: 274-0629
До розпорядження каплиці у всіх дільницях міста.

ТАРЗАН, Ч. 6315. Знахурі не хочуть сотника Дикого Кота

Коли ви, мудрі мужі „обія", не можете вибрати одного з-посеред ваших власних рядів, то може ви схотіли, би, щоб мій приятель Дикий Кіт від великих навахів головував на цій конференції... Він знає велику магію з-поза великої води!

Ми не знаємо того Дикого Кота! Якщо він має велику магію, то ми мусимо спершу перестудіювати це. Чи він може говорити з богами?

Ні, він чужий нам! Ми не можемо довіряти чужинцям!

Він не говорить нашою мовою! Він не виглядає, як муж — „обія". Ні, ні! Боги не звертатимуть уваги на такого чоловіка!